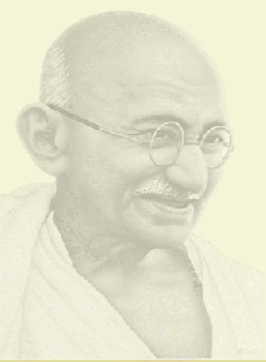

4

ഇന്ത്യൻ സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിൽ ഗാന്ധിജി വഹിച്ച പങ്ക്

C3E9Y5

പ്രധാനാശയങ്ങൾ

- *ഗാന്ധിജിയുടെ വരവിനു മുമ്പുള്ള ഇന്ത്യൻ ദേശീയപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഒരു ലഘുവിലയിരുത്തൽ.*
- *പ്രാദേശിക പ്രശ്നങ്ങളിലൂടെ ഗാന്ധിജിയുടെ ഇന്ത്യൻ രാഷ്ട്രീയപ്രവേശനം (ചമ്പാരൻ, ഖേദ, അഹ്മദാബാദ് സത്യഗ്രഹം)*
- *മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ ഇന്ത്യൻ രാഷ്ട്രീയപ്രവേശനം*
  - *റൗലറ്റ് നിയമം, ജാലിയൻവാലാബാഗ് കൂട്ടക്കൊല*
  - *ഖിലാഫത്ത് പ്രസ്ഥാനം*
  - *നിസ്സഹകരണസമരം*
  - *നിയമലംഘനസമരം*
  - *ഗാന്ധി - ഇർവിൻ സന്ധി*
  - *വട്ടമേശസമ്മേളനങ്ങൾ*
  - *പൂനാകരാർ*
  - *യുദ്ധവിരുദ്ധ സത്യഗ്രഹം*
  - *ക്വിറ്റ് ഇന്ത്യാ സമരം*
  - *ഇന്ത്യൻ സ്വാതന്ത്ര്യനിയമം*
- *സാമുദായികലഹള നിർത്താൻ ഗാന്ധിജി നടത്തിയ ഇടപെടൽ*
- *മഹാത്മാഗാന്ധി: ഒരു സാമൂഹിക - രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തകൻ*
  - *നിർമാണാത്മകപ്രവർത്തനങ്ങൾ*
  - *വൈക്കം സത്യഗ്രഹം*
  - *ഗുരുവായൂർ സത്യഗ്രഹം*
  - *ഹരിജൻ സേവക് സംഘ്*
  - *കസ്തൂർബാഗാന്ധി നാഷണൽ മെമ്മോറിയൽ ട്രസ്റ്റ്*

ഇന്ത്യൻ സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിൽ ഗാന്ധിജി വഹിച്ച പങ്കാണ് ഈ അധ്യായം ചർച്ചചെയ്യുന്നത്. പ്രാദേശികപ്രശ്നങ്ങളിൽ ഗാന്ധിജിയുടെ സജീവ ഇടപെടൽ മാത്രമല്ല, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇന്ത്യൻ രാഷ്ട്രീയത്തിലേക്കുള്ള പ്രവേശനവും സാമുദായിക കലാപസമയത്ത് അതില്ലാതാക്കാൻ അദ്ദേഹം നടത്തുന്ന സജീവമായ ഇടപെടലും സാമൂഹിക-രാഷ്ട്രീയ രംഗത്ത് ഗാന്ധിജിയുടെ വ്യക്തിമുദ്ര പതിപ്പിച്ച സംഭവവികാസങ്ങളും ഇതിലുൾപ്പെടുന്നു.

രണ്ടു ദശകത്തിലധികമുള്ള ദക്ഷിണാഫ്രിക്കയിലെ പ്രവാസജീവിതം മതിയാക്കി ഇന്ത്യയിലേക്കു തിരിച്ചെത്തുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന് ഇന്ത്യൻജനത നൽകിയ സ്വീകരണം നമുക്കു നോക്കാം.

എം.കെ.ഗാന്ധിക്ക് വമ്പിച്ച സ്വീകരണം

വേദി: ജഹാംഗീർപേട്ട് ഹൗസ്, ബോംബെ

ഇന്ത്യൻജനത എന്തുകൊണ്ടാണ് ഗാന്ധിജിക്ക് ഇത്ര ഗംഭീര സ്വീകരണം നൽകിയത്?

1915 ജനുവരി 9, മഹാത്മാഗാന്ധി ദക്ഷിണാഫ്രിക്കയിൽനിന്ന് ഇന്ത്യയിലേക്കു തിരിച്ചെത്തി. തന്റെ കൂടെയുള്ള ആശ്രമവാസികളെ താമസിപ്പിക്കാനായി ഗാന്ധിജി അഹ്മദാബാദിലെ കൊച്ച്റാബിൽ ഒരു ആശ്രമം

സ്ഥാപിച്ചു. പിന്നീട് ഈ ആശ്രമം കൂടുതൽ സൗകര്യങ്ങളുള്ള സ്ഥലമായ സബർമതിയിലേക്കു മാറ്റി. ഇതിനുപുറമേ വാർധയിലും അദ്ദേഹം ഒരു ആശ്രമത്തിനു തുടക്കമിട്ടു. ആ കാലഘട്ടത്തിലെ ഇന്ത്യൻ നാഷണൽ കോൺഗ്രസിന്റെ നേതാവായ ഗോപാലകൃഷ്ണ ഗോഖലെയുടെ ഉപദേശത്താൽ ഒരുവർഷത്തോളം രാഷ്ട്രീയ ത്തിൽനിന്ന് വിട്ടുനിൽക്കുകയും തീവണ്ടിയിൽ രണ്ടാംക്ലാസിൽ സഞ്ചരിച്ച് ഇന്ത്യൻ ജനതയുടെ പ്രശ്നങ്ങളും പ്രയാസങ്ങളും പഠിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു. അതി നിടയിൽ രോഗബാധിതനായതിനാൽ ഗാന്ധിജിക്ക് തന്റെ ദൗത്യം പൂർത്തിയാക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. 1893 ൽ ഗാന്ധി ദക്ഷിണാഫ്രിക്കയിലേക്കു പോകുമ്പോൾ കണ്ട ഇന്ത്യയായി രുന്നില്ല തിരിച്ചെത്തുമ്പോൾ ഉണ്ടായിരുന്നത്. ബ്രിട്ടിഷുകാരുടെ കോളനിയായി തുടരു മ്പോൾതന്നെ ഇന്ത്യയിലെ രാഷ്ട്രീയരംഗം കൂടുതൽ സജീവമായി മാറിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

ഇന്ത്യൻ ദേശീയപ്രസ്ഥാനം ഗാന്ധിജിയുടെ വരവിനു മുമ്പ് – ഒരു വിലയിരുത്തൽ:

ആധുനിക ഇന്ത്യൻ ദേശീയതയുടെ വളർച്ചയോടെയാണു പത്തൊൻപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഉദയം. ഈ നൂറ്റാണ്ടിന്റെ പകുതിയോടെ നമ്മുടെ രാജ്യം ബ്രിട്ടിഷ് ആധിപത്യത്തിലായി. ഇതിനിടെ ബ്രിട്ടിഷ് ഭരണത്തിനെതിരെ നിരവധി സമരങ്ങളും പ്രക്ഷോഭങ്ങളും നടന്നു. ഇതിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ് 1857 ലെ ഒന്നാം സ്വാതന്ത്ര്യസമരം.

ഇന്ത്യൻ ദേശീയതയുടെ വളർച്ചയ്ക്കു സഹായകമായ ഘടകങ്ങളിൽ പ്രധാനമായവ താഴെ കൊടുക്കുന്നു.

- രാഷ്ട്രീയ ഐക്യം
- പാശ്ചാത്യവിദ്യാഭ്യാസം
- മത–സാമൂഹികപ്രസ്ഥാനങ്ങൾ
- ആധുനിക വാർത്താവിനിമയ – ഗതാഗതവികസനം
- പത്രങ്ങളുടെ പങ്ക്
- എഴുത്തുകാരുടെ പങ്ക്
- വിവേചനങ്ങൾക്കെതിരെയുള്ള പോരാട്ടം
- മധ്യവർഗത്തിന്റെ ഉദയം
- ചരിത്രഗവേഷണത്തിന്റെ സ്വാധീനം
- ഇന്ത്യൻ നാഷണൽ കോൺഗ്രസ് രൂപീകരണം

ഇന്ത്യൻ ദേശീയപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ആദ്യഘട്ടം മിതവാദരാഷ്ട്രീയമായിരുന്നു. ദേശീയ നേതാക്കളായ ദാദാബായ് നവ്റോജി, പി.എം. മേത്ത, ദിനേഷ് വാച്ചാ, ഡബ്ല്യു.സി. ബാനർജി, ഗോപാലകൃഷ്ണ ഗോഖലെ മുതലായവർ ഇന്ത്യൻ നാഷണൽ കോൺഗ്രസിന്റെ പ്രമുഖരായ നേതാക്കളാണ്.

വൈദേശികവിദ്യാഭ്യാസം നേടിയ ഈ നേതാക്കൾ പാശ്ചാത്യ ആശയങ്ങളിൽ പ്രചോദി തരായിരുന്നു. അവരുടെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ ബ്രിട്ടിഷ് ഭരണം ഇന്ത്യക്ക് ഗുണകരമായിരുന്നു. ബ്രിട്ടനെപ്പോലെ ഒരു ആധുനിക രാജ്യമാകാൻ ഇന്ത്യക്ക് സാധിക്കും എന്നവർ വിശ്വസിച്ചു.

അതുകൊണ്ടുതന്നെ ബ്രിട്ടീഷുകാർക്കെതിരെ ജനകീയസമരത്തിന് അവർ എതിരായിരുന്നു. ആദ്യകാല കോൺഗ്രസ് നേതാക്കളിൽ പലരും സജീവരാഷ്ട്രീയക്കാരായിരുന്നില്ല. സമൂഹത്തിന്റെ ഉന്നതശ്രേണിയിൽ നിന്നുവന്ന മിതവാദികളായ ഇത്തരം നേതാക്കൾക്കു ജനകീയപിന്തുണ കുറവായിരുന്നു.

സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിന്റെ രണ്ടാംഘട്ടം തീവ്രവാദരാഷ്ട്രീയത്തിന്റേതാണ്. അരവിന്ദഘോഷ്, ബാലഗംഗാധര തിലക്, ബിബിൻചന്ദ്ര പാൽ, ലാലാ ലജ്പത് റായ് തുടങ്ങിയവരായിരുന്നു പ്രധാന നേതാക്കൾ. തീവ്രവാദപ്രസ്ഥാനങ്ങളും നേതാക്കളും വളരാനിടയായ സാഹചര്യങ്ങൾ താഴെ പറയുന്നു.

ക്ഷാമം, പ്ലേഗ്, പകർച്ചവ്യാധികൾ, വൈസ്രോയിയുടെ പ്രതിലോമകരമായ നിലപാടുകൾ, പ്രതികൂല സാമ്പത്തികസാഹചര്യം, ഹിന്ദുമതത്തിന്റെ ഉണർവ്, സാമൂഹികവിവേചനം, വിപ്ലവങ്ങളുടെയും അന്താരാഷ്ട്രസംഭവങ്ങളുടെയും സ്വാധീനം, വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പ്രചാരം തുടങ്ങിയവ. ഇവരുടെ പ്രധാന പ്രവർത്തനങ്ങളാണ് സ്വരാജ്, സ്വദേശി, നിസ്സഹകരണസമരം, ബഹിഷ്കരണം, ദേശീയവിദ്യാഭ്യാസം തുടങ്ങിയവ. തീവ്രവാദ നിലപാടുകളുടെ സ്വാധീനത്തിന്റെ ഫലമായിരുന്നു 1911 ലെ ബംഗാൾ വിഭജനം റദ്ദാക്കൽ. ഇത് ഇന്ത്യൻ ദേശീയതയ്ക്ക് കരുത്തുപകർന്ന സംഭവമാണ്.

മുസ്‌ലിം ലീഗ് 1906 ഡിസംബർ 30 നാണ് രൂപീകരിക്കപ്പെട്ടത്. ദേശീയപ്രസ്ഥാനത്തിലെ ഒരു പ്രധാനശക്തിയാവാൻ പിന്നീട് മുസ്‌ലിം ലീഗിനു സാധിച്ചു.

നമുക്കു ചെയ്യാം

ഗാന്ധിജിക്കു മുമ്പുള്ള ഇന്ത്യൻ ദേശീയപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ സവിശേഷതകൾ വിശകലനം ചെയ്യുക.

പ്രാദേശികപ്രശ്നങ്ങളിലൂടെ ഇന്ത്യൻ രാഷ്ട്രീയത്തിലേക്ക് ഗാന്ധിജിയുടെ രംഗപ്രവേശനം

ചമ്പാരൻ സത്യാഗ്രഹം (1917)

മഹാത്മാഗാന്ധി ഇന്ത്യയിൽ നടത്തിയ ആദ്യകാലസമരങ്ങൾ മിക്കതും കർഷകരുടെയും തൊഴിലാളികളുടെയും പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കാനുള്ളതാണ്. 1916 ന്റെ അവസാനത്തിൽ ചമ്പാരനിലെ കർഷകനായ രാജ്കുമാർ ശുക്ല ഗാന്ധിജിയെ കാണാനെത്തി, അവിടത്തെ നീലംകർഷകരുടെ പ്രശ്നങ്ങളും പ്രയാസങ്ങളും ഗാന്ധിജിയോടു വിശദീകരിച്ചു. ബ്രിട്ടീഷ് നീലം തോട്ടമുടമകൾ നടപ്പിലാക്കിയ 'തീൻ കഠായി സമ്പ്രദായപ്രകാരം,' നീലം കർഷകർ സ്വന്തം ഭൂമിയുടെ ഇരുപതിൽ മൂന്നു ഭാഗം ഭൂവുടമകൾക്കായി നീലംകൃഷി ചെയ്യണമെന്നു നിർബന്ധിച്ചു.

1917, ആദ്യംതന്നെ ഗാന്ധിജി ചമ്പാരനിലെത്തി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം ചമ്പാരനിലെ കൃഷിക്കാരുടെ ദുരിതങ്ങൾ അറിയുകയും അവർ

പ്രവർത്തനം

ഇന്ത്യയിലെ ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണത്തിന്റെ ഇരകൾ ആരാണ്? ചർച്ചയിലൂടെ പട്ടിക പൂർത്തീകരിക്കുക.

- കർഷകർ
- തൊഴിലാളികൾ
-
-

തോട്ടമുടമകൾക്കെതിരെ ഉന്നയിച്ച ആരോപണങ്ങളുടെ സത്യാവസ്ഥ മനസ്സിലാക്കുകയുമാണ്. ഇതിനായി ആയിരക്കണക്കിന് തൊഴിലാളികളെ നേരിട്ടു കാണാനും അതിനു മുമ്പ് തോട്ടം ഉടമകൾ, കമ്മീഷണർ, ദിവാൻ എന്നിവരുടെ ഭാഗം കേൾക്കാനും അവരുടെ വിശ്വാസം ആർജിക്കാനും ഗാന്ധിജി ശ്രമിച്ചു. എങ്കിലും തോട്ടമുടമകളുടെ സെക്രട്ടറി, ഗാന്ധിജി പുറമെനിന്നുള്ളയാളാണെന്നും കർഷകരുടെ പ്രശ്നങ്ങളിൽ ഇടപെടേണ്ടതില്ലെന്നുമുള്ള നിലപാട് കൈക്കൊണ്ടു. ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള പരാതിയുണ്ടെങ്കിൽ എഴുതിനൽകണമെന്ന നിർദേശം നൽകി. ഗാന്ധിജി എത്രയും പെട്ടെന്ന് ചമ്പാരൻ വിട്ടുപോകണമെന്ന് കമ്മീഷണർ ഉപദേശിച്ചു.

ഇതിനിടെ ചമ്പാരൻ വിട്ടുപോകാനുള്ള ഉത്തരവ് ഗാന്ധിജിക്ക് ലഭിച്ചു. എന്നാൽ തന്റെ അന്വേഷണം പൂർത്തിയാകാതെ ചമ്പാരൻ വിടാൻ ഗാന്ധിജി തയാറായില്ല. തുടർന്ന് കോടതിയിൽ കീഴടങ്ങി വാദം കേൾക്കാൻ ആജ്ഞ ലഭിച്ചു. ഈ വാർത്ത ജനങ്ങളിൽ കാട്ടുതീപോലെ പടർന്നു. നിയമപരമായി പരിഹരിക്കാൻ പറ്റുന്നതായിരുന്നു ഈ കാര്യമെങ്കിലും ഗാന്ധിജി ഉത്തരവു കൈപ്പറ്റുകയും അതു നൽകിയ ഉദ്യോഗസ്ഥരോട് മര്യാദപൂർവം പെരുമാറുകയും ചെയ്തു. ജനങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കാൻ അനുയായികളോട് ഗാന്ധിജി നിർദേശിച്ചു. തന്റെ ആത്മകഥയിൽ അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ കുറിച്ചു: "ഇത് അതിശയോക്തിയല്ല. തികച്ചും സത്യംതന്നെ. കർഷകരെ നേരിട്ടു കണ്ടപ്പോൾ ഞാൻ ഈശ്വരൻ, സത്യം, അഹിംസ എന്നിവയ്ക്ക് നേർക്കുനേർ നിൽക്കുകയായിരുന്നു."

ലഫ്റ്റനന്റ് ഗവർണറായിരുന്ന സർ എഡ്വേഡ് ഗെയ്റ്റ് അന്വേഷണ കമ്മീഷനെ നിയോഗിക്കാൻ തയാറാണെന്നു സമ്മതിച്ചു. അദ്ദേഹം ഗാന്ധിജിയെ ഒരംഗമാകാൻ ക്ഷണിച്ചു. നിബന്ധനകൾക്കു വിധേയമായി ഗാന്ധിജി ക്ഷണം സ്വീകരിച്ചു. ജനങ്ങളുമായുള്ള ബന്ധം നിലനിർത്തി, പരാജയപ്പെട്ടാൽ സമരത്തിന്റെ ഗതി മാറ്റി കർഷകരെ ഒന്നിപ്പിക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ഉറപ്പാക്കിക്കൊണ്ടു ഗാന്ധിജി കമ്മീഷനുമായി സഹകരിച്ചു. എഡ്വേഡ് ഗെയ്റ്റ് ഗാന്ധിജിയുടെ വ്യവസ്ഥകൾ സ്വീകരിക്കുകയും അന്വേഷണം പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തു. സമരത്തിനനുകൂലമായ കണ്ടെത്തലായിരുന്നു അന്വേഷണ കമ്മീഷന്റേത്. ഇതേത്തുടർന്ന് ചമ്പാരൻ അഗ്രേറിയൻ ബിൽ പാസായി. ഇതോടെ സമരം അവസാനിപ്പിച്ചു. സമരത്തോടൊപ്പം ഗാന്ധിജി നിർമാണാത്മകപ്രവർത്തനങ്ങളും ആരംഭിച്ചു. പ്രാഥമികവിദ്യാലയങ്ങൾ, ശുചീകരണം, ആരോഗ്യപരിചരണം മുതലായവയായിരുന്നു ഇതിൽ ഉൾപ്പെട്ടത്.

അഹ്മദാബാദിലെ മിൽത്തൊഴിലാളിസമരം (1918)

അഹ്മദാബാദിലെ തുണിമിൽ തൊഴിലാളികൾ നേരിടുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി അനസൂയ ബഹൻ അയച്ച കത്ത് ഗാന്ധിജിക്ക് ലഭിച്ചു. അവരുടെ വേതനം വളരെക്കുറവും തൊഴിൽസമയം കൂടുതലുമായിരുന്നു. ഗാന്ധിജി അവിടെയെത്തി മില്ലുടമകളോടു സൗഹാർദപരമായ സമീപനം സ്വീകരിച്ചു. ചർച്ചകൾക്കു തയ്യാറായി സമവായത്തിലൂടെ തൊഴിലാളികളുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കണമെന്ന് ഗാന്ധിജി അഭ്യർഥിച്ചു. തർക്കങ്ങൾ മധ്യസ്ഥതീരുമാനത്തിനു വിടണമെന്ന ഗാന്ധിജിയുടെ അഭ്യർഥന നിരസിച്ചതോടെ അദ്ദേഹം സത്യഗ്രഹസമരത്തിന് ആഹ്വാനം നൽകി. സമരം വിജയകരമാക്കാൻ ഗാന്ധിജി തൊഴിലാളികൾക്കു ചില വ്യവസ്ഥകൾ നൽകി.

അവ താഴെ പറയുന്നവയാണ്.

1. അക്രമമുണ്ടാക്കരുത്.

2. കരിങ്കാലികളെ ഉപദ്രവിക്കരുത്.

3. ഒരിക്കലും ആയുധം ഉപയോഗിക്കരുത്.

4. വിജയം വരെ സമരത്തിൽ അടിയുറയ്ക്കുകയും നേരായ വഴിയിലൂടെ ആഹാരത്തിനു വേണ്ടി പ്രയത്നിക്കുകയും ചെയ്യണം.

സമരനേതാക്കളും തൊഴിലാളികളും വ്യവസ്ഥകൾ അംഗീകരിക്കുകയും പൊതുയോഗത്തിൽ പ്രതിജ്ഞയെടുക്കുകയും ചെയ്തു. ആവശ്യങ്ങൾ മില്ലുടമകൾ അംഗീകരിക്കുന്നതുവരെ അവർ ജോലി ചെയ്തില്ല. ഈ സമരത്തിൽവച്ചാണ് ഗാന്ധിജി സർദാർ വല്ലഭ്ഭായ് പട്ടേലും ശങ്കർലാൽ ബങ്കറുമായി നല്ല ബന്ധം സ്ഥാപിച്ചത്. അവർ ദിവസവും സബർമതി ആശ്രമത്തിൽ ഒത്തുചേർന്ന് സമരത്തെക്കുറിച്ച് വിലയിരുത്തുമായിരുന്നു. സമരം 21 ദിവസം നീണ്ടുനിന്നു. സമരമുഖത്ത് നിന്നുപോലും ഗാന്ധിജി മില്ലുടമകളുമായി ബന്ധപ്പെടുകയും തൊഴിലാളികളുടെ നീതിക്കായി ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു. മധ്യസ്ഥതീരുമാനത്തിനോ മൂന്നാമതൊരാളിന്റെ ഇടപെടലിനോ അവർ തയാറായിരുന്നില്ല.

ആദ്യരണ്ടാഴ്ച തൊഴിലാളികൾ ധൈര്യസമേതം ആത്മസംയമനം പാലിച്ച് സമരത്തിൽ അടിയുറച്ചു നിന്നു. പക്ഷേ, എപ്പോഴെങ്കിലും സമരം അക്രമാസക്തമാകുമെന്ന് ഗാന്ധിജിക്ക് ആശങ്കയുണ്ടായിരുന്നു. അതിനാൽ അദ്ദേഹം ഉപവാസം ആരംഭിച്ചു. ഇതിലൂടെ ജനസമ്മതിയും ആത്മവിശ്വാസവും വളർത്താനുള്ള ഒരന്തരീക്ഷമുണ്ടായി. തുടർന്ന് മില്ലുടമകൾ ചർച്ചയ്ക്ക് തയാറായി. അനസൂയ ബഹന്റെ വീട്ടിൽവച്ച് സന്ധിസംഭാഷണം നടന്നു. അവസാനം ആർബിട്രേറ്ററെ നിയമിക്കുകയും ഗാന്ധിജിയുടെ മൂന്നു ദിവസത്തെ ഉപവാസത്തിനുശേഷം സമരം പിൻവലിക്കുകയും ചെയ്തു. തൊഴിലാളികൾക്ക് മധുരം വിതരണം ചെയ്ത് മില്ലുടമകൾ ഇതാഘോഷിച്ചു. അങ്ങനെ 21 ദിവസത്തിനു ശേഷം സമരം അവസാനിച്ചു.

ഖേദസത്യഗ്രഹം(1918)

ബ്രിട്ടിഷ് ഭരണത്തിന്റെ ഫലമാണ് തുടർച്ചയായ ക്ഷാമം. ഇതു ഗാന്ധിജിയുടെ ജന്മനാട്ടിലെ കൃഷിക്കാരെ എങ്ങനെയാക്കി? ഗാന്ധിജി ഇത്തരം പ്രശ്നങ്ങളിൽ എങ്ങനെ ഇടപെട്ടു? ഇവ പരിഹരിക്കാൻ അദ്ദേഹം നടത്തിയ സത്യഗ്രഹസമരങ്ങളുടെ പശ്ചാത്തലങ്ങൾ എന്നിവ നമുക്കു ചർച്ചചെയ്യാം.

ഗുജറാത്തിലെ ഖേദ ജില്ലയിൽ വ്യാപകമായ കൃഷിനാശം സംഭവിച്ചു. ഇത് ദാരിദ്ര്യം വർധിക്കുന്നതിനു കാരണമായി. പ്രസ്തുത കാലയളവിലെ നികുതിനിർണയം ഒഴിവാക്കാൻ ജനങ്ങൾ ആഗ്രഹിച്ചു. നിലവിലുള്ള നിയമപ്രകാരം ഉൽപ്പാദനം നാലണയ്ക്ക് തുല്യമോ അതിൽ താഴെയോ ആയാൽ ആ വർഷത്തെ നികുതിവിലയിരുത്തലിൽ നിന്ന് അത്തരം കർഷകരെ ഒഴിവാക്കാമെന്ന വ്യവസ്ഥയുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ക്ഷാമം വിലയിരുത്താൻ എത്തിയ അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥർ തെറ്റായ സ്ഥിതിവിവരക്കണക്കുകൾ നൽകിയതിനാൽ കർഷകർക്ക് ആനുകൂല്യങ്ങൾ ലഭിച്ചില്ല. പൊതുജനങ്ങളുടെ പ്രശ്നം പരിഹരിക്കണമെന്ന ആവശ്യം ഭരണകൂടം നിരാകരിച്ചു. ഗാന്ധിജിയും അനുയായികളും നികുതിപിരിവ് നിർത്താനും ഉദ്യോഗസ്ഥരെ പിൻവലിക്കാനും ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഇതു നിരാകരിക്കപ്പെട്ടതിനെത്തുടർന്ന് ഗാന്ധിജി സത്യഗ്രഹത്തിന് ആഹ്വാനം നൽകി.

ജനങ്ങൾ വർധിച്ച വീര്യത്തോടെയും ആത്മവിശ്വാസത്തോടെയും സമരത്തിൽ പങ്കുചേർന്നു. ഗവൺമെന്റ് കർഷകരെ അടിച്ചമർത്തുന്ന നയം സ്വീകരിച്ചു. ഉദ്യോഗസ്ഥർ കന്നുകാലികളെ കണ്ടുകെട്ടുകയും പിഴ ഈടാക്കുന്നതിനുള്ള താക്കീതു നൽകുകയും ചെയ്തു. ഗവൺമെന്റ് അധാർമികമായി കൈവശപ്പെടുത്തിയ കൃഷിഭൂമിയിലെ ഉള്ളി വിളവെടുത്ത് നീക്കം ചെയ്യാൻ ഗാന്ധിജി ജനങ്ങളോട് ആഹ്വാനം ചെയ്തു. നിയമം നിഷേധിച്ചതുമൂലം ജനങ്ങൾക്ക് ജീവിതത്തിൽ ആദ്യമായി പിഴയടയ്ക്കേണ്ടി വരുകയും ജയിൽവാസം അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുന്ന സാഹചര്യം അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിവരുകയും ചെയ്തു. ഗാന്ധിജിയുടെ സഹപ്രവർത്തകനായിരുന്ന മോഹൻലാൽ പാണ്ഡ്യയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ വിളനിലങ്ങളിൽനിന്ന് ഉള്ളി നീക്കം ചെയ്യാൻ ആരംഭിച്ചു. ഇതേ തുടർന്ന് മോഹൻലാൽ പാണ്ഡ്യയെ അറസ്റ്റ് ചെയ്ത് ജയിലിലടച്ചു. ഈ സംഭവം ജനങ്ങളുടെ ആവേശം വർധിപ്പിക്കുകയും അവരുടെ ധീരനേതാക്കളെ അനുഗമിച്ചുകൊണ്ട് ജാഥകൾ സംഘടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ സംഭവത്തിനുശേഷം മോഹൻലാൽ പാണ്ഡ്യ ഉള്ളിക്കള്ളൻ (Dunglichoar)എന്ന് അറിയപ്പെട്ടു.

എന്നാൽ കുറച്ചു നാളുകൾക്കു ശേഷം ജനങ്ങൾ നിരാശരായി കാണപ്പെട്ടു. ആയതിനാൽ ഉചിതമായ മാർഗത്തിലൂടെ സമരം ഒത്തുതീർപ്പാക്കാൻ ഗാന്ധിജി ആഗ്രഹിച്ചു. സമൂഹത്തിലെ സമ്പന്നർ അവരുടെ നികുതികുടിശ്ശിക അടച്ചുതീർത്താൽ പാവപ്പെട്ടവരുടെ കടം എഴുതിത്തള്ളാമെന്നു ഭരണകൂടം ഉറപ്പുനൽകി. രേഖാമൂലം ഉറപ്പു ലഭിച്ചതിനെ തുടർന്ന് സത്യഗ്രഹസമരം പിൻവലിച്ചു. 'ഖേദസത്യഗ്രഹം' വൻവിജയമായിരുന്നെന്ന് ഗാന്ധിജി അഭിപ്രായപ്പെടുന്നില്ല. സത്യഗ്രഹസമരം വിജയിക്കുന്നത് അതിൽ പങ്കെടുത്തവർക്കു കൂടുതൽ കരുത്തും ആത്മബോധവും പ്രാപ്തമാകുമ്പോൾ മാത്രമാണ്. യാതൊരുവിധ പ്രശ്നപരിഹാരവും സത്യഗ്രഹസമരത്തിലൂടെ നേടാനായില്ലെന്ന് അധികാരികൾ വിലയിരുത്തി. നികുതി ഒഴിവാക്കിയെങ്കിലും ചുരുക്കം ചിലർക്കു മാത്രമാണ് ആനുകൂല്യം ലഭിച്ചത്.

എന്നാൽ വിദ്യാസമ്പന്നരായ പൊതുപ്രവർത്തകരെ സത്യഗ്രഹസമരത്തിലേക്ക് ആകർഷിക്കാൻ ഖേദ സത്യഗ്രഹത്തിലൂടെ സാധിച്ചു. കർഷകരുടെ ജീവിതവുമായി താദാത്മ്യം പ്രാപിക്കാൻ അവർക്ക് അവസരം ലഭിച്ചു. ഖേദ സത്യഗ്രഹത്തിലൂടെ വല്ലഭ്ഭായ് പട്ടേൽ ദേശീയനേതാവായി ഉയർന്നു.

അങ്ങനെ ചമ്പാരൻ, അഹ്മദാബാദ്, ഖേദ സത്യഗ്രഹങ്ങളിലൂടെ ഗാന്ധിജി കർഷകരുടെയും തൊഴിലാളികളുടെയും പ്രാദേശികപ്രശ്നങ്ങൾക്കു പരിഹാരത്തിനായി ഇടപെട്ടുകൊണ്ട് ഇന്ത്യൻരാഷ്ട്രീയത്തിലേക്കു രംഗപ്രവേശം ചെയ്തു. അനീതിക്കെതിരായി പ്രയോഗിക്കാവുന്ന ശക്തിമത്തായ സമരായുധമായി സത്യഗ്രഹം സാർവത്രികഖ്യാതി നേടി.

നമുക്കു പരിശോധിക്കാം

പട്ടിക പൂർത്തീകരിക്കുക

	ചമ്പാരൻ സത്യഗ്രഹം	അഹ്മദാബാദ് സത്യഗ്രഹം	ഖേദ സത്യഗ്രഹം
വർഷം			
കാരണം			
നേട്ടം			

ഇന്ത്യൻ ദേശീയരാഷ്ട്രീയത്തിൽ ഗാന്ധിജിയുടെ രംഗപ്രവേശം

റൗലറ്റ് നിയമം (1919)

1919, ഏപ്രിൽ 6ന് ഗാന്ധിജി ഒരുദിവസത്തെ ഹർത്താലിന് ആഹ്വാനം ചെയ്തു. റൗലറ്റ് നിയമം നിലവിൽ വന്നതിനെതിരെയായിരുന്നു ഈ ഹർത്താൽ. ഈ നിയമമാണ് പിന്നീട് കരിനിയമം എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെട്ടത്. ബംഗാളിലെയും പഞ്ചാബിലെയും രാഷ്ട്രീയ വിപ്ലവപ്രസ്ഥാനങ്ങളെക്കുറിച്ച് അന്വേഷിച്ചു വിലയിരുത്തണമെന്ന് ബ്രിട്ടിഷ് ഭരണകൂടം ആവശ്യപ്പെട്ടു. 1918ൽ ജസ്റ്റിസ് റൗലറ്റ് പ്രസിഡന്റായി ഒരു അന്വേഷണ കമ്മിഷൻ നിയമിക്കപ്പെട്ടു. റൗലറ്റ് കമ്മിറ്റിയുടെ കണ്ടെത്തലുകൾക്ക് അനുസൃതമായി അരാജകത്വ വിപ്ലവകുറ്റകൃത്യനിയമം പാസാക്കി. 1919 മാർച്ച് 10 ന് ഈ നിയമം നിലവിൽ വന്നു. ഇതാണ് റൗലറ്റ് ആക്ട്.

റൗലറ്റ് നിയമപ്രകാരം ഏതൊരു പൗരനെയും അറസ്റ്റ് ചെയ്ത് വിചാരണ കൂടാതെ ജയിലിലിടയ്ക്കാം. ഈ നിയമത്തിലൂടെ ഉത്തരവു കൂടാതെതന്നെ ഏതു സമയത്തും എവിടെയും കയറി പരിശോധന നടത്താനും തടങ്കലിൽവയ്ക്കാനും ബ്രിട്ടിഷ് പോലീസിന് അധികാരം ലഭിച്ചു. പ്രാദേശിക ഗവർണർമാർക്ക് ഈ നിയമം വിപുലമായ അധികാരങ്ങൾ നൽകി.

നമുക്കു ചെയ്യാം

ഇന്ത്യയിലെ ആദ്യത്തെ ഹർത്താലിന്റെ സ്വഭാവവും പ്രാധാന്യവും വിശദീകരിക്കുന്ന ഒരു റിപ്പോർട്ട് തയാറാക്കുക.

ജാലിയൻവാലാബാഗ് കൂട്ടക്കൊല (1919)

റൗലറ്റ് നിയമത്തിനെതിരെയുള്ള ഗാന്ധിജിയുടെ ഹർത്താലാഹ്വാനത്തെ അനുഭാവപൂർണമായാണ് പഞ്ചാബിലെ ജനങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചത്. ഡോ. സത്യപാൽ, കിച്ച്ലു എന്നിവരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ വമ്പിച്ച പ്രതിഷേധറാലി നടന്നു. ഗാന്ധിജി പ്രതിഷേധറാലിയെ അഭിസംബോധന ചെയ്യാൻ പഞ്ചാബിലേക്കു പുറപ്പെട്ടെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തെ അറസ്റ്റ് ചെയ്ത് ബോംബെയിലെത്തിച്ചു. ഏപ്രിൽ 10 ന് ജനനേതാക്കളായ കിച്ച്ലുവും ഡോ.സത്യപാലും അറസ്റ്റ് ചെയ്യപ്പെട്ടു. ഇതിൽ പ്രതിഷേധിച്ചു ജനക്കൂട്ടം ഡെപ്യൂട്ടി കമ്മീഷണർ മിൽസ് ഇർവിന്റെ ബംഗ്ലാവിലേക്കു മാർച്ച് സംഘടിപ്പിച്ചു. ഇതോടനുബന്ധിച്ചു നടന്ന സംഘർഷത്തിൽ ചിലർ കൊല്ലപ്പെട്ടു, അനേകം പേർക്ക് പരിക്കേറ്റു. അക്രമാസക്തരായ ജനക്കൂട്ടം അമൃതസറിലെ ബ്രിട്ടിഷ് സ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് തീവച്ചു, ചിലരെ വധിച്ചു.

1919 ഏപ്രിൽ 11 ന് ജനറൽ ഡയർ നഗരത്തിന്റെ നിയന്ത്രണം ഏറ്റെടുക്കുകയും പട്ടാളനിയമം നടപ്പിൽവരുത്തുകയും ചെയ്തു. ക്രിമിനൽ ശിക്ഷാനിയമം 144 പ്രകാരം പ്രകടനങ്ങളും പൊതുയോഗങ്ങളും നിരോധിച്ചു. പോലീസ് അതിക്രമത്തിനെതിരെ ഏപ്രിൽ 13 ന് വൈകിട്ട് അമൃതസറിലെ ജാലിയൻവാലാബാഗിൽ ഒരു പൊതുയോഗം നടത്തി.

ജാലിയൻവാലാബാഗ് കൂട്ടക്കൊല

ജാലിയൻവാലാബാഗ് ഒറ്റപ്രവേശനകവാടമുള്ള വിശാലമായ മൈതാനമാണ്. സ്ത്രീകളും കുട്ടികളും ഉൾപ്പെടെ 20000 ത്തോളം നിരായുധരായ ജനങ്ങൾ സമാധാനപരമായി സമ്മേളനത്തിൽ പങ്കെടുത്തു. ഇതിനിടെ ജനറൽ ഡയർ പട്ടാളക്കാരോടൊപ്പം മൈതാനത്തു പ്രവേശിക്കുകയും ജനക്കൂട്ടത്തിനു നേരെ വെടിവയ്ക്കാൻ ആജ്ഞാപിക്കുകയും ചെയ്തു. തോക്കിലെ തിരകൾ തീരും വരെ വെടിയുതിർത്തുകൊണ്ടേയിരുന്നു. ഔദ്യോഗിക കണക്കുപ്രകാരം 379 പേർ കൊല്ലപ്പെടുകയും 1500-ൽ പരംപേർക്ക് പരിക്കേൽക്കുകയും ചെയ്തു. അനൗദ്യോഗിക കണക്കുപ്രകാരം, ആയിരത്തിലധികം പേർ കൊല്ലപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

നമുക്ക് അറിയാം

1940 ൽ ലണ്ടനിലെ കാക്സ്റ്റൻ ഹാളിൽ വച്ച് ജനറൽ ഡയറിനെ ഉദ്ദംസിങ് വെടിവച്ചു കൊന്നു. ഈ കേസിൽ 1940 ജൂലൈ 31 ന് ഉദ്ദംസിങ്ങിനെ തൂക്കിലേറ്റി.

ജനറൽ ഡയർ ജാലിയൻവാലാബാഗ് കൂട്ടക്കൊല ന്യായീകരിച്ചു. ഇന്ത്യൻ നാഷണൽ കോൺഗ്രസ് ശക്തമായി പ്രതിഷേധിക്കുകയും അന്വേഷണ കമ്മീഷനെ നിയോഗിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. രവീന്ദ്രനാഥ ടാഗോർ തനിക്ക് ലഭിച്ച ബഹുമതി കൂട്ടക്കൊലയിൽ പ്രതിഷേധിച്ച് ഉപേക്ഷിച്ചു. വൈസ്രോയിയുടെ എക്സിക്യൂട്ടീവ് കൗൺസിലിൽനിന്നു സർ സി. ശങ്കരൻനായർ രാജിവച്ചു. അവസാനം 1919 ഒക്ടോബറിൽ ബ്രിട്ടിഷ് ഗവൺമെന്റ് ഹണ്ടർ പ്രഭുവിനെ അന്വേഷണ കമ്മീഷനായി നിയമിച്ചു."പ്ലാസിയുദ്ധം ബ്രിട്ടിഷ് ഭരണത്തിന് ഇന്ത്യയിൽ അടിത്തറ പാകി, ജാലിയൻവാലാബാഗ് കൂട്ടക്കൊല അതിനെ ഇളക്കി." സംഭവത്തെക്കുറിച്ച് ഗാന്ധിജി അഭിപ്രായപ്പെട്ടത് ഇങ്ങനെയായിരുന്നു.

റൗലറ്റ് നിയമത്തിനെതിരെയുള്ള സമരം ദേശീയരാഷ്ട്രീയത്തിലേക്കുള്ള ഗാന്ധിജിയുടെ കടന്നുവരവായിരുന്നു. ജാലിയൻവാലാബാഗ് സംഭവത്തോടെ അനേകം മിതവാദികൾ ദേശീയപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഭാഗമായി ബ്രിട്ടിഷ് ഗവൺമെന്റിനെതിരെ തിരിഞ്ഞു.

നമുക്കു പരിശോധിക്കാം

ജാലിയൻ വാലാബാഗ് സംഭവവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് താഴെ കൊടുത്ത വ്യക്തികളും അവരുടെ പങ്കും കണ്ടെത്തുക.

വ്യക്തികൾ	***പങ്ക്***
ജനറൽ ഡയർ	
മിൽസ് ഇർവിങ്	
കിച്ച്ലു	
രവീന്ദ്രനാഥ ടാഗോർ	
സർ സി. ശങ്കരൻനായർ	

ഖിലാഫത്ത് പ്രസ്ഥാനം (1920) ഹിന്ദു – മുസ്‌ലിം ഐക്യത്തിന് ഗാന്ധിജിയുടെ ഇടപെടൽ

ഗാന്ധിയൻ ആദർശത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനതത്ത്വം സാമുദായിക ഐക്യമാണ്. ഹിന്ദു-മുസ്‌ലിം ഐക്യത്തിനായി എന്നും നിലകൊണ്ട വ്യക്തിയാണ് ഗാന്ധിജി. മൗലാനാ മുഹമ്മദലിയും ഷൗക്കത്തലിയും (അലിസഹോദരന്മാർ) ചേർന്നു രൂപീകരിച്ച ഖിലാഫത്ത് പ്രസ്ഥാനത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കാൻ ഗാന്ധിജിക്ക് അവർ അവസരം നൽകി.

ഒന്നാം ലോകയുദ്ധത്തിനുശേഷം ഇന്ത്യൻ നാഷണൽ കോൺഗ്രസിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിൽ ദ്രുതഗതിയിലുള്ള മാറ്റം വന്നു. ജനകീയരാഷ്ട്രീയത്തിന്റെയും കോൺ ഗ്രസിന്റെയും ഒരു പുതിയ യുഗമായിരുന്നു ഈ ഘട്ടം. 1920–21 കാലഘട്ടത്തിൽ വലിയ ജനകീയമുന്നേറ്റം ഉടലെടുത്തു. ഖിലാഫത്ത്പ്രസ്ഥാനവും നിസ്സഹകരണപ്രസ്ഥാനവുമാണ് ഇതിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടത്. ഒന്നാം ലോകയുദ്ധസമയത്ത് തുർക്കി ബ്രിട്ടനെതിരായി ജർമനിയും ആസ്ട്രിയയുമായി സഖ്യത്തിലേർപ്പെട്ടു. ലോകമുസ്‌ലിംകൾ തങ്ങളുടെ ആത്മീയ നേതാവായി കണ്ടിരുന്നത് തുർക്കിയിലെ സുൽത്താനെയായിരുന്നു(ഖലീഫ). പക്ഷേ, ഒന്നാം ലോകയുദ്ധാനന്തരം ബ്രിട്ടിഷ് ഗവൺമെന്റ് ഖലീഫ എന്ന പദവി നിർത്തലാക്കി.

1919 സെപ്തംബറിൽ ഇന്ത്യൻ ദേശീയ ഖിലാഫത്ത് പ്രസ്ഥാനം ആരംഭിച്ചു. അലി സഹോദരന്മാരായിരുന്നു ഇതിന്റെ സ്ഥാപകർ. ഗാന്ധിജി, മോട്ടിലാൽ നെഹ്റു, മദൻ മോഹൻ മാളവ്യ എന്നിവർ ഡൽഹിയിൽ വച്ചുനടന്ന ഖിലാഫത്ത് ദേശീയസമ്മേളനത്തിൻ പങ്കെടുത്തു. തങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങൾ നേടാൻ ഖിലാഫത്ത് പ്രസ്ഥാനക്കാരോട് നിസ്സഹകരണസമരത്തിൽ അണിചേരാൻ ഗാന്ധിജി അഭ്യർഥിച്ചു. അങ്ങനെ കേന്ദ്ര ഖിലാഫത്ത് കമ്മിറ്റി ബ്രിട്ടിഷ് ഗവൺമെന്റിനെതിരെ നിസ്സഹകരണം പ്രഖ്യാപിച്ചു. ഹിന്ദു -മുസ്‌ലിം ഐക്യത്തിനുവേണ്ടി ഗാന്ധിജിയും അലിസഹോദരന്മാരും രാജ്യത്തുടനീളം സന്ദർശനം നടത്തി. എന്നിരുന്നാലും ഖിലാഫത്ത് പ്രസ്ഥാനം ഏറെക്കാലം നീണ്ടുനിന്നില്ല. മുസ്തഫാ കമാൽപാഷയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ നടന്ന ജനാധിപത്യപ്രക്ഷോഭത്തിൽ തുർക്കി ഒരു റിപബ്ലിക്കായിത്തീർന്നു.

ഖിലാഫത്ത് പ്രസ്ഥാനത്തിലൂടെ ഗാന്ധിജി ഇന്ത്യൻ മുസ്‌ലിംകളെ ദേശീയ പ്രസ്ഥാനത്തിലെത്തിക്കുകയും ഹിന്ദു-മുസ്‌ലിം ഐക്യം ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ഇന്ത്യയിലെ വിദൂരഗ്രാമങ്ങളിൽപ്പോലും ബ്രിട്ടിഷ് ഭരണത്തിനെതിരെ പൊതുവികാരം ഉണ്ടാക്കാൻ ഖിലാഫത്ത് പ്രസ്ഥാനത്തിനു കഴിഞ്ഞു.

നമുക്കു പരിശോധിക്കാം

ഖിലാഫത്ത് പ്രസ്ഥാനത്തിലൂടെ എങ്ങനെയാണ് ഗാന്ധിജി ഹിന്ദു - മുസ്‌ലിം ഐക്യവും ദേശീയതയും ഊട്ടിയുറപ്പിച്ചത്? ചർച്ചചെയ്യുക.

മഹാത്മാഗാന്ധി: അനിഷേധ്യനേതാവ്

നിസ്സഹകരണപ്രസ്ഥാനം

ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലവും രീതിയും പ്രാധാന്യവും നമുക്കു പരിശോധിക്കാം. റൗലറ്റ് നിയമത്തിനെതിരെയുള്ള സമരത്തിന്റെ വിജയത്തിൽ പ്രചോദനം ഉൾക്കൊണ്ട് ബ്രിട്ടിഷ് ഭരണത്തിനെതിരെ ഒരു സംഘടിതസമരം നടത്താൻ ഗാന്ധിജി ആഹ്വാനം ചെയ്തു. ഇതിനായി നിസ്സഹകരണസമരം എന്ന ആശയം മുന്നോട്ടു വച്ചു.

1920 ൽ നാഗ്പൂരിൽ നടന്ന കോൺഗ്രസ് സമ്മേളനം ഈ ആശയം അംഗീകരിച്ചു. സ്വരാജ് നേടിയെടുക്കുക എന്നതായിരുന്നു നിസ്സഹകരണപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രധാന ലക്ഷ്യം.

താഴെ പറയുന്ന പ്രധാന പരിപാടികൾ ഗാന്ധിജി സമരത്തിന്റെ ഭാഗമായി മുന്നോട്ടുവച്ചു.

1. കോടതികൾ, വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങൾ, തിരഞ്ഞെടുപ്പ്, ഔദ്യോഗിക പരിപാടികൾ, ബ്രിട്ടിഷ് ഉൽപ്പന്നങ്ങൾ മുതലായവ ബഹിഷ്കരിക്കുക.

2 നികുതിയടയ്ക്കാതിരിക്കുക.

3. ബ്രിട്ടിഷ് ഗവൺമെന്റ് നൽകിയ ബഹുമതികൾ, കീർത്തിമുദ്രകൾ, സ്ഥാനങ്ങൾ എന്നിവ ഉപേക്ഷിക്കുക. (ദക്ഷിണാഫ്രിക്കയിലെ സേവനങ്ങളെ മുൻനിർത്തി ബ്രിട്ടിഷ് ഗവൺമെന്റ് ഗാന്ധിജിക്ക് നൽകിയ കൈസർ-ഐ-ഹിന്ദ് പുരസ്കാരം അദ്ദേഹം തിരിച്ചുനൽകി).

ഇന്ത്യൻ ജനങ്ങൾ ഗവൺമെന്റ് ഓഫീസുകളും കോടതികളും വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളും ബഹിഷ്കരിച്ചു. രാജ്യത്തിന്റെ പലഭാഗത്തും നിർമാണാത്മക പ്രവർത്തനങ്ങൾ ആരംഭിച്ചു. ദേശീയ വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനമായ കാശി വിദ്യാപീഠം, ജാമിയ മില്ലിയ ഇസ്ലാമിയ കോളേജ്, ഗുജറാത്ത് വിദ്യാപീഠം മുതലായവ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. നിർമാണാത്മകപ്രവർത്തനത്തിന്റെ ഭാഗമായി ചർക്കയെയും ഖാദിയെയും പ്രാദേശിക ഉൽപ്പന്നങ്ങളെയും പ്രോൽസാഹിപ്പിച്ചു.

മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ നിസ്സഹകരണസമരത്തിന് ജനങ്ങളിൽനിന്ന് ആവേശകരമായ പ്രതികരണമാണു ലഭിച്ചത്. നൂറുകണക്കിനു അഭിഭാഷകർ കോടതി ബഹിഷ്കരിച്ചു. വിദ്യാർഥികളും അധ്യാപകരും വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങൾ വിട്ടിറങ്ങി. ഫാക്ടറി ത്തൊഴിലാളികളും കൃഷിക്കാരും സമരത്തിന്റെ മുൻനിരയിൽത്തന്നെ പ്രവർത്തിച്ചു. അവർ വിദേശവസ്ത്രങ്ങൾ ശേഖരിച്ച് കത്തിച്ചു. ആയിരക്കണക്കിനു സ്ത്രീകൾ അവരുടെ ആഭരണങ്ങൾ സത്യഗ്രഹഫണ്ടിലേക്ക് ഊരിക്കൊടുത്തു. മലബാറിൽ കർഷകർ ജന്മിവിരുദ്ധകലാപം നടത്തി. ആന്ധ്രപ്രദേശ്, ഉത്തർപ്രദേശ്, ബിഹാർ, ഒറീസ തുടങ്ങിയ സംസ്ഥാനങ്ങളിലെ കൃഷിക്കാർ അന്യായമായ നികുതി അടയ്ക്കാൻ വിസമ്മതിച്ചു. 1921 നവംബറിലെ വെയിൽസ് രാജകുമാരന്റെ ഇന്ത്യാസന്ദർശനത്തിനെതിരെ പ്രകടനങ്ങളും രാഷ്ട്രീയയോഗങ്ങളും ഹർത്താലും സംഘടിപ്പിച്ചു.

ഇതേ തുടർന്ന് ബ്രിട്ടിഷ് ഗവൺമെന്റ് നിസ്സഹകരണസമരം അടിച്ചമർത്താനുള്ള നടപടി ആരംഭിച്ചു. കോൺഗ്രസും ഖിലാഫത്ത് പ്രസ്ഥാനവും നിയമവിരുദ്ധമാണെന്നു പ്രഖ്യാപിച്ചു. പൊതുസമ്മേളനങ്ങൾ, ഘോഷയാത്രകൾ തുടങ്ങിയവ നിരോധിച്ചു. 1921 ന്റെ അവസാനം ഗാന്ധിജിയൊഴികെയുള്ള നേതാക്കളെ അറസ്റ്റ് ചെയ്തു. 1922 ന്റെ തുടക്കത്തിലും സമരം ഊർജസ്വലതയോടെ തുടർന്നു. പക്ഷേ, 1922 ൽ നടന്ന നിർഭാഗ്യകരമായ ചൗരിചൗരാ സംഭവം നിസ്സഹകരണസമരം നിർത്തിവയ്ക്കാൻ ഗാന്ധിജിയെ പ്രേരിപ്പിച്ചു.

ചൗരിചൗരാ സംഭവം

മൂവായിരത്തോളം കർഷകർ പങ്കെടുത്ത കോൺഗ്രസ് ജാഥയ്ക്ക് നേരെ പോലീസ് വെടിവച്ചത് ജനങ്ങളെ രോഷാകുലരാക്കുകയും 1922 ഫെബ്രുവരി 5ന് അവർ ചൗരിചൗരയിലെ പോലീസ്സ്റ്റേഷൻ തീവയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. 22 പോലീസുകാർ ഈ സംഭവത്തിൽ കൊല്ലപ്പെട്ടു. ഈ സംഭവം ഗാന്ധിജിയെ ഞെട്ടിച്ചു. അദ്ദേഹം കടുത്ത നടപടിയെടുത്തു. അഹിംസാത്മകസമരത്തിന് ജനങ്ങൾക്കു വേണ്ടത്ര പരിശീലനം കിട്ടിയില്ലെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു തോന്നി. അതുകൊണ്ട് സമരം നിർത്തിവയ്ക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. ബർദോളിയിൽ ചേർന്ന കോൺഗ്രസ് പ്രവർത്തകസമിതിയിൽ നിസ്സഹകരണസമരം നിർത്തിവയ്ക്കുന്നതായി പ്രഖ്യാപിച്ചു. അദ്ദേഹം കോൺഗ്ര സുകാരോട് നിർമാണാത്മകപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ മുഴുകാൻ നിർദേശിക്കുകയും ചെയ്തു. ബഹുജനങ്ങളിൽ ഇത് കടുത്ത അസംതൃപ്തിയുളവാക്കി.

നിസ്സഹകരണസമരം പെട്ടെന്നു പിൻവലിച്ചത് രാഷ്ട്രത്തെ സ്തബ്ധമാക്കി. സി. ആർ.ദാസ്, മോത്തിലാൽ നെഹ്റു, ലാലാ ലജ്പത് റായ് തുടങ്ങിയ നേതാക്കൾ ഈ തീരുമാനത്തോടു വിയോജിച്ചു. സുഭാഷ് ചന്ദ്രബോസ് ഈ തീരുമാനത്തെ ഒരു 'ദേശീയ ദുരന്തമായി' വിശേഷിപ്പിച്ചു.

ദേശീയപ്രസ്ഥാനത്തിൽ സാധാരണക്കാരെക്കൂടി പങ്കെടുപ്പിച്ച് അവർക്ക് ആത്മവിശ്വാസം നൽകി മഹാത്മാഗാന്ധി ഇന്ത്യൻ സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ അനിഷേധ്യനായ നേതാവായിമാറി.

നമുക്കു പരിശോധിക്കാം

- *ദേശീയപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ മുഖ്യധാരയിലേക്ക് ഇന്ത്യൻ സമൂഹത്തിന്റെ വിവിധ വിഭാഗങ്ങളെ കൊണ്ടു വരുന്നതിന് നിസ്സഹകരണസമരത്തിലൂടെ ഗാന്ധിജി മുന്നോട്ടുവച്ച മാർഗങ്ങൾ വിലയിരുത്തുക.*
- *നിസ്സഹകരണസമരം പെട്ടെന്നു പിൻവലിച്ചത് ഇന്ത്യൻ ദേശീയപ്രസ്ഥാനത്തെ ദുർബലമാക്കി. ഇത് ഗാന്ധിജിയുടെ അഹിംസയിലുള്ള അടിയുറച്ച വിശ്വാസമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഇത് മറ്റു രാഷ്ട്രീയക്കാരിൽനിന്ന് അദ്ദേഹത്തെ വ്യത്യസ്തനാക്കുന്നു.*

മുകളിൽ പറഞ്ഞ രണ്ടു വാദഗതികൾ നിരത്തി ക്ലാസിൽ സംവാദം നടത്തുക. വ്യത്യസ്ത അഭിപ്രായങ്ങളും കാഴ്ചപ്പാടുകളും എഴുതുക.

സിവിൽ നിയമലംഘനസമരം

1929ൽ ലാഹോറിൽ നടന്ന കോൺഗ്രസ് സമ്മേളനം സിവിൽ നിയമലംഘനസമരം നടത്തുന്നതിനുള്ള പരിപാടികൾ ആസൂത്രണം ചെയ്യാൻ ഗാന്ധിജിയെ ചുമതലപ്പെടുത്തി. 1930 ജനുവരി 26 പൂർണസ്വാതന്ത്ര്യദിനമായി ആഘോഷിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. സ്വാതന്ത്ര്യ ദിനാഘോഷം കഴിഞ്ഞയുടൻതന്നെ ഗാന്ധിജി സിവിൽ നിയമലംഘനം ആരംഭിക്കുന്ന കാര്യം പ്രഖ്യാപിച്ചു. താൻ ഉപ്പുനിയമം ലംഘിച്ച് ജാഥ നടത്തുന്നതിനെക്കുറിച്ച് അന്നത്തെ വൈസ്രോയി ഇർവിൻ പ്രഭുവിന് നോട്ടീസ് നൽകി. എന്നാൽ ഇതിന്റെ വ്യാപ്തി മനസ്സി ലാക്കുന്നതിൽ വൈസ്രോയി പരാജയപ്പെട്ടു.

നിയമലംഘനസമരത്തിന്റെ പ്രധാന പരിപാടികൾ

1. ഉപ്പിന് നികുതിചുമത്തിക്കൊണ്ട് നടപ്പിലാക്കിയ നിയമത്തിനെതിരെ പ്രതിഷേധിക്കുക.
2. വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങളും കോടതികളും സർക്കാർ ഓഫീസുകളും ബഹിഷ്ക രിക്കുക.
3. വിദേശവസ്ത്രങ്ങൾ തീയിടുക, വിദേശസാധനങ്ങൾ ബഹിഷ്കരിക്കുക.
4. ഗവൺമെന്റിലേക്കുള്ള നികുതി അടയ്ക്കാതിരിക്കുക.

1930-മാർച്ച് 12ന് ഗാന്ധിജിയും 78 അനുയായികളും ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ ദണ്ഡിമാർച്ച് ആരംഭിച്ചു. ഏപ്രിൽ 6ന് ദണ്ഡികടപ്പുറത്തെത്തി തൊട്ടടുത്ത ദിവസം ഉപ്പുണ്ടാക്കി നിയമം ലംഘിച്ചു. രാജ്യത്തിന്റെ പല ഭാഗത്തും ഇതിനു സമാനമായ പരിപാടികൾ ആസൂത്രണം ചെയ്തു നടപ്പിലാക്കി.

ലക്ഷക്കണക്കിന് പേർ ഉപ്പുനിയമം ലംഘിച്ചു. ഹർത്താലും പ്രകടനങ്ങളും വിദേശവസ്തുക്കളുടെ ബഹിഷ്കരണവും തുടർന്നു. സ്ത്രീകളും കർഷകരും വ്യവസായ ത്തൊഴിലാളികളും ഇത്തരം സമരങ്ങളിൽ സജീവമായി. കർഷകർ വനനിയമം ലംഘിച്ചു. വ്യവസായത്തൊഴിലാളികൾ പണിമുടക്കി, അഭിഭാഷകർ ബ്രിട്ടിഷ് കോടതി ബഹി ഷ്കരിച്ചു, വിദ്യാർഥികൾ ഗവൺമെന്റ് നടത്തുന്ന വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങൾ വിട്ടിറങ്ങി. ഇന്ത്യയുടെ വടക്കുപടിഞ്ഞാറൻ അതിർത്തിയിലേക്ക് സമരം വ്യാപിച്ചു. ഇവിടെ ഖാൻ അബ്ദുൽ ഗഫ്ഫാർഖാൻ (അതിർത്തിഗാന്ധി) ഖുദായി കിത് മത് ഗാർഡ്(ദൈവസേവകർ) എന്ന പേരിൽ സംഘടനയുണ്ടാക്കി ഈ സമരത്തിൽ പങ്കെടുത്തു. ഇന്ത്യയുടെ വടക്കുകിഴ ക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിൽ മണിപ്പൂരികളുടെ സജീവസാന്നിധ്യം ഉണ്ടായിരുന്നു.

1930 ഏപ്രിൽ മാസത്തിൽ കെ.കേളപ്പന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ സത്യഗ്രഹികൾ കോഴിക്കോട്ടുനിന്നു പയ്യന്നൂരിലേക്ക് കാൽനടയായി എത്തി ഉളിയടത്ത് കടവിൽ വച്ച് ഉപ്പുനിയമം ലംഘിച്ചു. മുഹമ്മദ് അബ്ദുറഹ്മാൻ സാഹിബിന്റെയും ഇ. മൊയ്തുമൗലവി യുടെയും നേതൃത്വത്തിൽ അനേകായിരങ്ങൾ പയ്യന്നൂരിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. നൂറുകണക്കിന് സ്ത്രീകളും ഈ സമരത്തിൽ അണിനിരന്നു. എം. വി. കുട്ടിമാളു അമ്മ, എൻ. എസ്. പ്രഭു, ഈശ്വരിയമ്മ എന്നിവർ ഇവരിൽ പ്രമുഖരാണ്.

സി.കൃഷ്ണൻനായർ(നെയ്യാറ്റിൻകര), ടൈറ്റസ് (കോട്ടയം), രാഘവപൊതു വാൾ(ഷൊർണൂർ), ശങ്കർജി(മായന്നൂർ) എന്നിവർ ഗാന്ധിജിയോടൊപ്പം ദണ്ഡിമാർച്ചിൽ പങ്കെടുത്ത മലയാളികളാണ്.

എന്നാൽ ബ്രിട്ടിഷ് ഗവൺമെന്റ് ഈ പ്രസ്ഥാനത്തെ ക്രൂരമായി അടിച്ചമർത്തി. ഇന്ത്യൻ നാഷണൽ കോൺഗ്രസിനെ നിയമവിരുദ്ധ സംഘടനയായി പ്രഖ്യാപിച്ചു. ഗാന്ധിജിയെയും 90000ത്തോളം അനുയായികളെയും ജയിലിലടച്ചു. ആയിരക്കണക്കിന് ഏക്കർ ഭൂമി ബ്രിട്ടിഷുകാർ പിടിച്ചെടുത്തു. 1931 ൽ ഗാന്ധി –ഇർവിൻ സന്ധി നിലവിൽ വന്നതോടെ സിവിൽനിയമലംഘനസമരം അവസാനിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ 1934 മാർച്ചിലാണ് കോൺഗ്രസ് ഔദ്യോഗികമായി സമരം പിൻവലിച്ചത്.

നമുക്ക് അറിയാം

റാണി ഗെയ്ദിൻലു

മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ ആഹ്വാനം ഏറ്റെടുത്ത് പ്രശസ്തമായ നാഗാകലാപം സംഘടിപ്പിച്ച 13 കാരിയാണ് റാണി ഗെയ്ദിൻലു. 13ാം വയസ്സിൽ അറസ്റ്റ് ചെയ്യപ്പെട്ട് ജീവപര്യന്തം ശിക്ഷ ഏറ്റുവാങ്ങി 15 വർഷത്തോളം ജയിലിൽ കിടന്നു. ഇന്ത്യയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യശേഷം ജയിലിൽനിന്നു പുറത്തെത്തി. 1937 ൽ ജവഹർലാൽ നെഹ്റു ജയിലിൽ ഗെയ്ദിൻലുവിനെ സന്ദർശിച്ച് 'നാഗരുടെ റാണി' എന്ന വിശേഷണം നൽകി.

നമുക്കു പരിശോധിക്കാം

ഉപ്പുനിയമം ലംഘിച്ച് സിവിൽ നിയമലംഘനപ്രസ്ഥാനം ആരംഭിക്കാനുള്ള ഗാന്ധിജിയുടെ തീരുമാനത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലം വിവരിക്കുക.

ഗാന്ധി – ഇർവിൻ സന്ധി (1931)

കോൺഗ്രസിന്റെ സഹകരണമില്ലാതെ യാതൊരു തീരുമാനവുമെടുക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് ബ്രിട്ടിഷ് പാർലമെന്റിന് ബോധ്യപ്പെട്ടു. അങ്ങനെ ഗാന്ധിജിയുമായി ഒരു ഒത്തുതീർപ്പിന് ഇർവിൻ പ്രഭു നേരിട്ട് ബ്രിട്ടിഷ് ഗവൺമെന്റുമായി ബന്ധപ്പെട്ടു. 1931 മാർച്ച് 5ന് ഗാന്ധി-ഇർവിൻ സന്ധി ഒപ്പുവയ്ക്കപ്പെട്ടു. സന്ധിയിലെ വ്യവസ്ഥകൾ താഴെ പറയുന്നു.

1. അക്രമകാരികൾ ഒഴിച്ചുള്ള രാഷ്ട്രീയത്തടവുകാരെ ജയിൽമോചിതരാക്കും.
2. ഇന്ത്യക്കാർക്ക് കടലിൽനിന്ന് ഉപ്പുണ്ടാക്കാം.
3. മദ്യശാലകൾക്കു മുമ്പിലും വിദേശസാധനങ്ങൾ വിൽക്കുന്ന കടകൾക്കു മുമ്പിലും ഇന്ത്യക്കാർക്ക് പ്രതിഷേധിക്കാം.
4. പ്രതിഷേധം പ്രകടിപ്പിച്ച് രാജിവച്ച ഉദ്യോഗസ്ഥരോട് ഉദാരസമീപനം സ്വീകരിക്കും.

ഗാന്ധിജി അംഗീകരിച്ച വ്യവസ്ഥകൾ

1. സിവിൽ നിയമലംഘനസമരം അവസാനിപ്പിക്കും.
2. രണ്ടാം വട്ടമേശസമ്മേളനത്തിൽ ഇന്ത്യൻ നേതാക്കൾ പങ്കെടുക്കും.
3. എല്ലാ വിദേശസാധനങ്ങളും ഇന്ത്യക്കാർ ബഹിഷ്കരിക്കില്ല.
4. പോലീസ് അതിക്രമങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഇന്ത്യക്കാർ അന്വേഷണം ആവശ്യപ്പെടില്ല.

ദേശീയാവശ്യങ്ങൾ ഒന്നും ഗവൺമെന്റ് പരിഗണിക്കാത്തതിനാൽ ജവഹർലാൽ നെഹ്റു, സുഭാഷ് ചന്ദ്രബോസ് തുടങ്ങിയവർ ഈ സന്ധിയെ എതിർത്തു. ഭഗത്സിങ്, രാജഗുരു, സുഖ്ദേവ് എന്നിവരുടെ വധശിക്ഷ ജീവപര്യന്തമാക്കണമെന്ന ആവശ്യം അംഗീകരിക്കാത്തതിൽ ശക്തമായ പ്രതിഷേധം ഇവർ അറിയിച്ചു.

ഉപ്പുനിയമം ലംഘിച്ച് ഗാന്ധിജി നടത്തിയ ബുദ്ധിപൂർവമായ സമരം ഒരു രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തകനെന്ന നിലയിൽ നല്ല തീരുമാനമായിരുന്നു. ജനങ്ങളുടെ അവശ്യവസ്തുവായ ഉപ്പിനു മേൽ നികുതിചുമത്തിയതിനെതിരെയുള്ള സമരം ബ്രിട്ടിഷ് ഗവൺമെന്റിനെതിരാക്കാൻ സാധിച്ചു. സിവിൽ നിയമലംഘനസമരത്തിന് മറ്റു ചില നേട്ടങ്ങളും ഉണ്ടാക്കാൻ സാധിച്ചു: ഇന്ത്യൻ ജനതയിൽ രാഷ്ട്രീയാവബോധം ഉണർത്തി. ഇന്ത്യക്കാർക്ക് അധികാരം കൈമാറ്റം ചെയ്യപ്പെടേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത ബ്രിട്ടിഷുകാർക്ക് ബോധ്യമായി. ലോകത്തിനു മുമ്പിൽ ബ്രിട്ടിഷുകാരുടെ അന്തസ്സിന് ഭംഗമുണ്ടായി.

വട്ടമേശസമ്മേളനങ്ങൾ

ആദ്യ വട്ടമേശസമ്മേളനം 1930 നവംബറിൽ ലണ്ടനിൽ നടന്നു. പക്ഷേ, ഇന്ത്യൻ ദേശീയനേതാക്കൾ ആരും പങ്കെടുത്തില്ല. തുടർന്ന് 1931 ൽ ലണ്ടനിൽ തന്നെ രണ്ടാം വട്ടമേശസമ്മേളനം നടന്നു. ഗാന്ധി-ഇർവിൻ സന്ധിയിലെ വ്യവസ്ഥപ്രകാരം ഗാന്ധിജി ഇന്ത്യയെ പ്രതിനിധീകരിച്ച് പങ്കെടുത്തു. മദനമോഹൻ മാളവ്യ, മുഹമ്മദ് ഇഖ്ബാൽ, സരോജിനി നായിഡു, ജി.ഡി.ബിർള,ഡോ. അംബേദ്കർ മുതലായ പ്രമുഖരും രണ്ടാം വട്ടമേശ സമ്മേളനത്തിൽ പങ്കെടുത്തിരുന്നു.

രണ്ടാം വട്ടമേശസമ്മേളനം

കോൺഗ്രസ് പൂർണസ്വരാജ് എന്ന ആശയത്തിൽ ഉറച്ചുനിന്നു. അധഃസ്ഥിത വിഭാഗങ്ങൾക്ക് പ്രത്യേക സമ്മതിദാനാവകാശം വേണമെന്ന് അംബേദ്കർ വാദിച്ചു. ഗാന്ധിജി ഈ അഭിപ്രായം അംഗീകരിച്ചില്ല. പ്രത്യേക സമ്മതിദാനാവകാശം ബ്രിട്ടിഷുകാരുടെ ഭിന്നിപ്പിച്ചു ഭരിക്കുക എന്ന നയമാണെന്ന് ഗാന്ധിജി മനസ്സിലാക്കി. അങ്ങനെ രണ്ടാം വട്ടമേശസമ്മേളനവും പരാജയമായി. ഗാന്ധിജി ഇന്ത്യയിൽ തിരിച്ചെത്തുകയും നിയമലംഘനപ്രസ്ഥാനം പുനരാരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു.

മൂന്നാം വട്ടമേശസമ്മേളനം 1932 നവംബറിൽ നടന്നു. കോൺഗ്രസ് ഈ സമ്മേളനത്തിൽ പങ്കെടുത്തില്ല. ഇന്ത്യയിലെ ഭാവിഭരണഘടനയെപ്പറ്റി ഒരു രൂപരേഖ ഈ സമ്മേളനത്തിൽ തയാറാക്കി. ഒരു ധവളപത്രമായി പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ഈ രൂപരേഖ പിന്നീട് 1935 ലെ ഗവൺമെന്റ് ഓഫ് ഇന്ത്യ ആക്ടിന് ആധാരമായി. ഈ നിയമം ഇന്ത്യൻ നാട്ടുരാജ്യങ്ങൾക്ക് സ്വയംഭരണാവകാശം നൽകി.

കമ്മ്യൂണൽ അവാർഡ് (Communal Award)

രണ്ടാം വട്ടമേശസമ്മേളനം പരാജയമായതുകൊണ്ട് 1932 ആഗസ്ത് 6 ന്, ബ്രിട്ടിഷ് പ്രധാനമന്ത്രി റംസെ മാക്ഡൊണാൾഡ് സാമുദായിക പ്രാതിനിധ്യം പ്രഖ്യാപിച്ചു. ഇതാണ് പിന്നീട് കമ്മ്യൂണൽ അവാർഡായി അറിയപ്പെട്ടത്. അതിന്റെ പ്രധാന നിർദേശങ്ങൾ താഴെ ചേർക്കുന്നു.

1. മുസ്ലിംകൾക്ക് നിയമസഭകളിലുള്ളതു കൂടാതെ പ്രത്യേക സമ്മതിദാനാവകാശം അനുവദിക്കുക.
2. മുസ്ലിംകൾക്ക് പ്രത്യേക നിയോജകമണ്ഡലങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കണം. കൂടാതെ കേന്ദ്രത്തിലും പ്രാദേശിക നിയമനിർമാണസഭകളിലും നിശ്ചിത ശതമാനം അംഗത്വം അനുവദിക്കുക.
3. പിന്നാക്കവിഭാഗങ്ങൾക്ക് 71 സീറ്റ് അനുവദിക്കുക.

പൂനാകരാർ

കമ്മ്യൂണൽ അവാർഡിനെ ഗാന്ധിജി അതിശക്തമായി എതിർത്തു. അദ്ദേഹം ഇതിനെതിരെ യർവാദാ ജയിലിൽ മരണംവരെ നിരാഹാരം കിടക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. പൂനകരാർ ഒപ്പുവച്ചതോടെ കമ്മ്യൂണൽ അവാർഡ് പിൻവലിച്ചു. പൂനകരാറിന്റെ വ്യവസ്ഥകൾ താഴെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

1. പൊതുമണ്ഡലങ്ങൾ തുടരും.
2. 71 നു പകരം 148 സീറ്റുകൾ അധഃസ്ഥിതർക്കു നീക്കിവയ്ക്കും.
3. ഹരിജനങ്ങൾക്ക് കേന്ദ്രനിയമനിർമാണസഭയിൽ 20% സീറ്റ് സംവരണം.
4. അധഃസ്ഥിത അംഗങ്ങളെ ഏകസമ്മതിദാനാവകാശത്തിലൂടെ തിരഞ്ഞെടുക്കാം.
5. ഹരിജനങ്ങൾക്ക് പൊതുസേവനങ്ങളിലും പ്രാദേശിക ഭരണസമിതികളിലും മതിയായ പ്രാതിനിധ്യം.
6. ഹരിജനങ്ങളുടെ സാക്ഷരതാപ്രവർത്തനത്തിന് പ്രത്യേക സാമ്പത്തികസഹായം.

യുദ്ധവിരുദ്ധ സത്യഗ്രഹം (1940)

ദേശീയാവശ്യങ്ങൾ മുൻനിർത്തി സംഘടിതമായി നിസ്സഹകരണപ്രസ്ഥാനവും നിയമലംഘന പ്രസ്ഥാനവും നടത്താമെന്ന് ഗാന്ധിജി തെളിയിച്ചു. എന്നാൽ യുദ്ധവിരുദ്ധ സത്യഗ്രഹത്തിലൂടെ തെളിയിക്കാൻ കഴിഞ്ഞത് വ്യക്തിതലത്തിലും സത്യഗ്രഹം പ്രായോഗികമാണെന്നാണ്. പക്ഷേ, ഇതിന് സത്യഗ്രഹിയെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിൽ സൂക്ഷ്മത പുലർത്തേണ്ടതുണ്ട്.

സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിൽ നടന്ന ഒരു സംഭവം നമുക്കു വിശകലനം ചെയ്യാം. രണ്ടാം ലോകയുദ്ധത്തിന്റെ തുടക്കത്തിൽ സ്ഥിതിഗതികൾ ബ്രിട്ടന് അനുകൂലമായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് ഇന്ത്യയുടെ പിന്തുണ അവർക്ക് നേടണമായിരുന്നു. ഇതിനായി ബ്രിട്ടിഷ് ഗവൺമെന്റ് ചില വാഗ്ദാനങ്ങൾ മുന്നോട്ടു വച്ചു. 'ഓഗസ്ത് ഓഫർ' എന്നറിയപ്പെടുന്ന

ഇതുപ്രകാരം ഇന്ത്യക്ക് 'പുത്രികാരാജ്യപദവി' വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. എന്നാൽ ഈ വാഗ്ദാനം നിരസിച്ചതുവഴി ഓഗസ്ത് ഓഫർ തള്ളപ്പെട്ടു.

സുഭാഷ് ചന്ദ്രബോസിന്റെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള കോൺഗ്രസിലെ ഇടതുപക്ഷനേതാക്കൾ ബ്രിട്ടിഷ് ഗവൺമെന്റിനെതിരെ ബഹുജനപ്രസ്ഥാനം ആരംഭിക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഇത് ബ്രിട്ടിഷ് ഗവൺമെന്റിന്റെ യുദ്ധസന്നാഹങ്ങളെ അവതാളത്തിലാക്കുമെന്ന് ഗാന്ധിജി ഭയപ്പെട്ടു. അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം വ്യക്തിസത്യഗ്രഹം നടത്താൻ തീരുമാനിച്ചു, അതാണ് പിന്നീട് 'യുദ്ധവിരുദ്ധസത്യഗ്രഹം' എന്നപേരിൽ അറിയപ്പെട്ടത്. 1940 ഒക്ടോബറിൽ ആരംഭിച്ച വ്യക്തിസത്യഗ്രഹം ഇന്ത്യൻ ദേശീയപ്രസ്ഥാനത്തിലെ ഒരു പുതിയ ഏടായിരുന്നു. സത്യഗ്രഹത്തിന്റെ വിജയത്തിനായി ഗാന്ധിജി കർശനമായ നിയമങ്ങളും പ്രതിജ്ഞയും കൈക്കൊണ്ടു. വിനോബഭാവെയെ ആദ്യത്തെ വ്യക്തിസത്യഗ്രഹിയായി ഗാന്ധിജി തിരഞ്ഞെടുത്തു.

1940 ഒക്ടോബർ 17-ന് വിനോബഭാവെ സത്യഗ്രഹം ആരംഭിച്ചു. താമസിയാതെ അദ്ദേഹം അറസ്റ്റ് ചെയ്യപ്പെട്ടു. തുടർന്ന് അനേകം പേർ വ്യക്തിസത്യഗ്രഹം അനുഷ്ഠിക്കുകയും അറസ്റ്റ് വരിക്കുകയും ചെയ്തു. 1941 വരെ യുദ്ധവിരുദ്ധസത്യഗ്രഹം തുടർന്നു. അതേസമയം വൈസ്രോയിയുടെ എക്സിക്യൂട്ടിവ് കൗൺസിലിൽ കൂടുതൽ ഇന്ത്യക്കാരെ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചു. സത്യഗ്രഹത്തിന്റെ വിജയത്തിന് വ്യക്തിസത്യഗ്രഹിയായി വിനോബഭാവെയെ തിരഞ്ഞെടുത്തത് വലിയൊരളവുവരെ ശരിയാണെന്ന് ഗാന്ധിജി തെളിയിച്ചു. ഗാന്ധിജി ആദ്യമായി ബ്രിട്ടിഷുകാരുടെ യുദ്ധനയങ്ങളെ നേരിട്ട് എതിർത്തതും വ്യക്തിസത്യഗ്രഹത്തിന്റെ ഒരു മേന്മയാണ്.

നമുക്കു ചെയ്യാം

വിനോബഭാവെയുടെ ജീവിതത്തെയും പ്രവർത്തനങ്ങളെയും കുറിച്ച് ലഘുകുറിപ്പ് തയാറാക്കുക

ക്വിറ്റ് ഇന്ത്യാ പ്രസ്ഥാനം (1942)

മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ നടത്തിയ അവസാനത്തെ ബഹുജനപ്രസ്ഥാനമാണ് ക്വിറ്റ് ഇന്ത്യ. ക്വിറ്റ് ഇന്ത്യാ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലവും പ്രാധാന്യവും നമുക്കു വിശകലനം ചെയ്യാം. രണ്ടാം ലോകയുദ്ധശേഷം ഇന്ത്യയോടുള്ള അതിന്റെ സമീപനം പുനരാലോചിക്കാൻ ബ്രിട്ടൻ നിർബന്ധിതമായി. 1942 ൽ പ്രധാനമന്ത്രി വിൻസ്റ്റൺ ചർച്ചിൽ സർ സ്റ്റാഫോഡ് ക്രിപ്സിനെ ഇന്ത്യയിലേക്കയച്ചു. ബ്രിട്ടനിലെ ലേബർ പാർട്ടി അംഗമായിരുന്ന ക്രിപ്സ് ഇന്ത്യൻ ദേശീയ പ്രസ്ഥാനത്തോട് അനുഭാവം പുലർത്തിയിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രധാന ദൗത്യം ഗാന്ധിജിയും ഇന്ത്യൻ നാഷണൽ കോൺഗ്രസ്സുമായി ഒരു ഒത്തുതീർപ്പിലെത്തുക എന്നതായിരുന്നു. ക്രിപ്സ് ചില നിർദേശങ്ങൾ മുമ്പോട്ടുവച്ചു. അതിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടവ താഴെ പറയുന്നു.

ഗാന്ധിജി സർ.സ്റ്റാഫോഡ് ക്രിപ്സിനൊപ്പം

- യുദ്ധം അവസാനിച്ചാൽ ഉടൻതന്നെ ഇന്ത്യക്ക് പുത്രികാരാജ്യപദവി നൽകും.
- ഭരണഘടനാനിർമാണത്തിന് പുതിയ സമിതി രൂപീകരിക്കും.
- ഈ സമിതി തയാറാക്കുന്ന ഭരണഘടന ചില ഉപാധികളോടെ ബ്രിട്ടിഷ് ഗവൺമെന്റ് അംഗീകരിക്കും.
- ഏതെങ്കിലും പ്രവിശ്യ ഇന്ത്യൻ യൂണിയനിൽനിന്നു വിട്ടുനിൽക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചാൽ അനുവദിക്കും.

ഇന്ത്യൻ നാഷണൽ കോൺഗ്രസ് അധികാരം ഉടൻ കൈമാറണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടു. എല്ലാ അധികാരവുമുള്ള ഉത്തരവാദപ്പെട്ട ഗവൺമെന്റ് എന്നായിരുന്നു അവരുടെ ആവശ്യം. പക്ഷേ, ബ്രിട്ടൺ ഈ ആവശ്യം തള്ളി. ക്രിപ്സിന്റെ നിർദേശത്തെ ഗാന്ധിജി 'തകരാൻ പോകുന്ന ബാങ്കിന്റെ മുൻകൂർവാഗ്ദാനം' എന്നു വിശേഷിപ്പിച്ചു. മുസ്‌ലിം ലീഗ് ക്രിപ്സിന്റെ നിർദേശത്തെ തള്ളുകയും പാകിസ്ഥാൻ വേണമെന്ന് വീണ്ടും വാദിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ ക്രിപ്സ്ദൗത്യം പരാജയപ്പെട്ടു. തുടർന്ന് ഗാന്ധിജിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ 1942 ൽ തന്റെ മൂന്നാമത്തെ പ്രധാന സത്യഗ്രഹസമരമായ 'ക്വിറ്റ് ഇന്ത്യ' (ഇന്ത്യ വിടുക) പ്രക്ഷോഭം ആരംഭിച്ചു.

1942 മെയ് മാസത്തിൽ, ബ്രിട്ടിഷുകാർ ഇന്ത്യ വിടാൻ തയാറല്ലെങ്കിൽ നിയമലംഘനസമരം പുനരാരംഭിക്കുമെന്നു ഗാന്ധിജി മുന്നറിയിപ്പു നൽകി. 1942 ആഗസ്ത് 8 ന് ഇന്ത്യൻ നാഷണൽ കോൺഗ്രസ്, ചരിത്രപരമായ 'ക്വിറ്റ് ഇന്ത്യ' (ഇന്ത്യ വിടുക) പ്രമേയം പാസാക്കി. ഇതിന്റെ ഭാഗമായി 'പ്രവർത്തിക്കുക അല്ലെങ്കിൽ മരിക്കുക' എന്ന മുദ്രാവാക്യം ഗാന്ധിജി ജനങ്ങൾക്ക് നൽകി. എന്നിട്ട് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: "ഇതാ ഒരു മന്ത്രം, കൊച്ചു മന്ത്രം ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് നൽകുന്നു – പ്രവർത്തിക്കുക അല്ലെങ്കിൽ മരിക്കുക. ഇത് ഹൃദയത്തിൽ നിങ്ങൾ ആലേഖനം ചെയ്യണം. നിങ്ങളുടെ ഓരോ ശ്വാസവും അതിന് ആവിഷ്കാരം നൽകണം. നാം ഒന്നുകിൽ ഇന്ത്യയെ സ്വതന്ത്രയാക്കും, അല്ലെങ്കിൽ ആ ശ്രമത്തിൽ മരിക്കും. നാം നമ്മുടെ അടിമത്തം തുടരുന്നതു കാണാൻ ജീവിച്ചിരിക്കില്ല."

സമരം അടിച്ചമർത്താൻ വേണ്ട എല്ലാ നടപടികളും ബ്രിട്ടിഷ് ഗവൺമെന്റ് കൈക്കൊണ്ടു. ആഗസ്ത് 9 ന് എല്ലാ കോൺഗ്രസ് നേതാക്കളെയും അറസ്റ്റ്ചെയ്ത് ജയിലിലടച്ചു. ഇതിൽ പ്രതിഷേധിച്ച് രാജ്യത്തിന്റെ നാനാഭാഗത്തും ജനങ്ങൾ തെരുവിലിറങ്ങി. ജയപ്രകാശ് നാരായണൻ, റാം മനോഹർ ലോഹ്യ, അരുണാ ആസഫലി തുടങ്ങിയ നേതാക്കൾ ഒളിവിലിരുന്നുകൊണ്ട് സമരം നയിച്ചു. ക്വിറ്റ് ഇന്ത്യാ പ്രക്ഷോഭത്തിന്റെ ഭാഗമായി കേരളത്തിലും സമ്മേളനങ്ങളും പ്രകടനങ്ങളും നടന്നു. ചേമഞ്ചേരി റെയിൽവേ സ്റ്റേഷൻ, തലശ്ശേരി സബ്കോടതി, നടുവണ്ണൂർ റജിസ്റ്റർ ഓഫീസ്, ചോമ്പാലയിലെ ഉപ്പ് ഡിപ്പോ മുതലായവ തകർക്കപ്പെട്ടു. ഫറോക്ക് പാലവും തകർക്കാൻ ശ്രമം നടന്നു.

നിസ്സഹകരണസമരത്തിൽനിന്നും നിയമലംഘനസമരത്തിൽന്നും വ്യത്യസ്തമായി വൻതോതിലുള്ള അക്രമങ്ങൾ ക്വിറ്റ് ഇന്ത്യാസമരത്തിന്റെ ഭാഗമായുണ്ടായി. പ്രക്ഷോഭം തുടങ്ങുമ്പോൾതന്നെ എല്ലാ നേതാക്കളെയും ജയിലിലടച്ചതോടെ സമരത്തിന് മാർഗനിർദേശം നൽകാൻ ആളില്ലാതായി. ബ്രിട്ടിഷ് ഗവൺമെന്റിന്റെ അടിച്ചമർത്തൽ നയം ജനങ്ങളെ കൂടുതൽ രോഷാകുലരാക്കുകയും അവർ ഹിംസയിലേക്കു തിരിയുകയും ചെയ്തു. മുസ്‌ലിംലീഗ് പ്രക്ഷോഭപരിപാടിയിൽനിന്നു വിട്ടുനിന്നു. അവസാനം ഗവൺമെന്റ് പ്രക്ഷോഭം അടിച്ചമർത്തുന്നതിൽ വിജയം കണ്ടു. എങ്കിലും 'പ്രവർത്തിക്കുക അല്ലെങ്കിൽ

മരിക്കുക' എന്ന മുദ്രാവാക്യം ഓരോ ഇന്ത്യക്കാരന്റെയും മനസ്സിൽ ഇടംപിടിച്ചു. ബ്രിട്ടിഷുകാരോടുള്ള അവരുടെ ഭീതി ഇതോടെ മാറി. എത്ര സഹിച്ചാണെങ്കിലും സ്വതന്ത്രനാകാനുള്ള ഓരോ ഇന്ത്യക്കാരന്റെയും ആഗ്രഹം ഈ സമരത്തിലൂടെ വെളിപ്പെട്ടു. ഇന്ത്യയിലെ തങ്ങളുടെ നാളുകൾ എണ്ണപ്പെട്ടു എന്ന വസ്തുത ബ്രിട്ടിഷുകാർ തിരിച്ചറിഞ്ഞു.

നമുക്കു ചെയ്യാം

മറ്റു രണ്ടു പ്രക്ഷോഭങ്ങളുമായി താരതമ്യം ചെയ്യുമ്പോൾ ക്വിറ്റ് ഇന്ത്യാസമരത്തിന്റെ പ്രസക്തി എന്ത്? ഒരു ചെറുവിവരണം തയാറാക്കുക.

വേവൽപദ്ധതി (1945)

1945 ജൂൺ 14ന് അന്നത്തെ ബ്രിട്ടിഷ് വൈസ്രോയി വേവൽ പ്രഭു ഇന്ത്യ സന്ദർശിച്ചു. ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയിൽ ചില ഭേദഗതികൾ വരുത്താൻ വേണ്ട നിർദേശങ്ങൾ അദ്ദേഹം മുമ്പോട്ടുവച്ചു. ഇതാണ് വേവൽപദ്ധതി എന്നറിയപ്പെടുന്നത്. അദ്ദേഹം എല്ലാ രാഷ്ട്രീയ പ്പാർട്ടികളുടെയും ഒരു സമ്മേളനം സിംലയിൽ വിളിച്ചുകൂട്ടി. എന്നാൽ ജിന്നയുടെ വിയോജിപ്പിനെത്തുടർന്ന് സമ്മേളനം പരാജയപ്പെട്ടു. അങ്ങനെ വേവൽപദ്ധതി തിരസ്കരിക്കപ്പെട്ടു.

കാബിനറ്റ് മിഷൻ (1946)

ക്ലമന്റ് ആറ്റ്ലിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ലേബർ പാർട്ടി അധികാരത്തിലെത്തി. 1946 ആയപ്പോഴേക്കും ഇന്ത്യയിൽനിന്നു മാന്യമായ പിന്മാറ്റമാണ് നല്ലതെന്നു ബ്രിട്ടിഷ് ഗവൺമെന്റിന് ബോധ്യമായി. അധികാരക്കൈമാറ്റത്തിന്റെ വ്യവസ്ഥകൾ ചർച്ചചെയ്യാൻ ബ്രിട്ടിഷ് ഗവൺമെന്റ് സർ സ്റ്റാഫോഡ് ക്രിപ്സിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ കാബിനറ്റ് മിഷനെ ഇന്ത്യയിലേക്കയച്ചു.

മുസ്‌ലിം ലീഗിന്റെ പാകിസ്ഥാൻ എന്ന ആശയം കാബിനറ്റ് മിഷൻ തള്ളിക്കളഞ്ഞു. എങ്കിലും മുസ്‌ലിംകൾക്ക് പ്രത്യേക പ്രവിശ്യ അനുവദിച്ചതോടെ ലീഗിനെ ഒരു പരിധിവരെ തൃപ്തിപ്പെടുത്താൻ സാധിച്ചു. കോൺഗ്രസും കാബിനറ്റ് മിഷനെ അംഗീകരിച്ചു. എന്നാൽ ഭരണഘടനാനിർമാണ സമിതിയിലേക്കുള്ള തിരഞ്ഞെടുപ്പു കഴിഞ്ഞതോടെ ലീഗ് അവ രുടെ നിലപാടിൽ മാറ്റം വരുത്തി.

പാകിസ്താൻ വേണമെന്ന ആവശ്യവുമായി മുസ്‌ലിം ലീഗ് പ്രത്യക്ഷസമരത്തിനൊരുങ്ങി. 1946 ആഗസ്ത് 16 ന് യുദ്ധം ചെയ്തും പാകിസ്ഥാൻ നേടുമെന്ന ആഹ്വാനവുമായി പ്രത്യക്ഷസമരം തുടങ്ങി. ഇതോടെ രാജ്യത്തിന്റെ പലഭാഗത്തും വർഗീയലഹളകൾ പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടു. ആയിരങ്ങൾക്കു ജീവൻ നഷ്ടപ്പെട്ടു. അയ്യായിരത്തിലധികംപേർ കൊല്ലപ്പെട്ട കൽക്കത്ത ശവപ്പറമ്പായിമാറി. വർഗീയലഹളകൾ ശമിപ്പിക്കാൻ ഗാന്ധിജി ബംഗാളിലും ബിഹാറിലും പദയാത്ര നടത്തി.

ആറ്റ്‌ലിയുടെ പ്രസ്താവന, ഫെബ്രുവരി 20, 1947 : വിഭജിക്കുക, പുറത്തുപോകുക

ബ്രിട്ടിഷ് പ്രധാനമന്ത്രി ആറ്റ്‌ലി കൃത്യമായ ലക്ഷ്യവുമായി ഒരു പ്രസ്താവന ഹൗസ് ഓഫ് കോമണിൽ നടത്തി. 1948 ജൂണിനു മുമ്പെ ഇന്ത്യക്ക് അധികാരം കൈമാറ്റം ചെയ്യാൻ ബ്രിട്ടൻ ആഗ്രഹിച്ചു.

1947 മാർച്ചിൽ മൗണ്ട്ബാറ്റൺ പ്രഭു ഇന്ത്യൻ വൈസ്രോയിയായി. എല്ലാ പാർട്ടിക്കാർക്കും സ്വീകാര്യമായ ഒരു പരിഹാരമാർഗം കണ്ടെത്തുന്നതിനായി അദ്ദേഹം ഇന്ത്യൻ നേതാക്കളുമായി ചർച്ചകളാരംഭിച്ചു. പാകിസ്ഥാൻപ്രശ്നത്തിൽ ഒരു ഒത്തുതീർപ്പ് അസാധ്യമാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കിയതിനാൽ അദ്ദേഹം ഇന്ത്യാവിഭജനം വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. എന്നാൽ മഹാത്മാഗാന്ധി ഇന്ത്യാവിഭജനത്തെ അതിശക്തമായെതിർത്തു.

ഇന്ത്യൻ സ്വാതന്ത്ര്യനിയമവും ഇന്ത്യാവിഭജനവും

ഇന്ത്യൻ സ്വാതന്ത്ര്യനിയമം 1947-ജൂലൈയിൽ ബ്രിട്ടിഷ് പാർലമെന്റ് പാസാക്കി. ഇതു പ്രകാരം 1947 ആഗസ്ത് 15 മുതൽ ഇന്ത്യയും പാകിസ്ഥാനും സ്വയംഭരണാധികാരമുള്ള രണ്ടു രാജ്യങ്ങളായി മാറി. അങ്ങനെ 1947 ആഗസ്ത് 15 ഇന്ത്യ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ സന്തോഷവും വിഭജനത്തിന്റെ സങ്കടവും ഉൾക്കൊണ്ടുകൊണ്ട് ആദ്യ സ്വാതന്ത്ര്യദിനം ആഘോഷിച്ചു.

ഇന്ത്യ സ്വാതന്ത്ര്യദിനം ആഘോഷിക്കുമ്പോൾ മഹാത്മാഗാന്ധി കൽക്കത്തയിലായിരുന്നു. അവിടെ രൂക്ഷമായ വർഗീയലഹള നടക്കുകയായിരുന്നു. ഇതു കണ്ട ഗാന്ധിജി പറഞ്ഞു: "മനുഷ്യൻ ഹിന്ദുവെന്നോ മുസ്ലിമെന്നോ സ്വയം വിളിക്കാൻ ധൈര്യമില്ലാതെ മൃഗീയമായി കശാപ്പിനിരയാകുന്നതിന് സാക്ഷ്യം വഹിക്കാൻ കഴിയാത്തതിനാൽ എന്നെ ഈ കണ്ണീർതാഴ്‌വരയിൽനിന്നു മോചിപ്പിക്കണമെന്ന് സർവേശ്വരനോട് ഞാൻ അഭ്യർഥിക്കുകയാണ്".

1948 ജനുവരി 30 വെള്ളിയാഴ്ച. ഡൽഹി ബിർളാ മന്ദിരം. വൈകിട്ട് പതിവുപോലെ സന്ദർശകർ എത്തിത്തുടങ്ങി. സമയം നാലുമണി. പട്ടേൽ വന്നു ചർച്ച നടത്തി. പ്രാർഥനാസമയം അഞ്ചു മണിയായിരുന്നു. 5.10 ആയപ്പോൾ കൃത്യമായ സമയനിഷ്ഠ പാലിക്കുന്ന അദ്ദേഹം എഴുന്നേറ്റു. പ്രാർഥനാവേദിയിലേക്ക് അനുയായികൾക്കിടയിലൂടെ നടന്നുനീങ്ങി. അതിനിടെ ഗാന്ധിജിയുടെ പാദങ്ങളിൽ നമസ്കരിക്കാൻ എന്ന വ്യാജേന നാഥുറാം വിനായക് ഗോഡ്സെ എന്നൊരാൾ അരയോളം കുനിഞ്ഞു. നിമിഷനേരംകൊണ്ട് മൂന്നു വെടിയുണ്ടകൾ ഗാന്ധിജിയുടെ ശരീരത്തിലേക്ക് ഉതിർത്തു. വെള്ള ഖദർത്തുണിയിലൂടെ രക്തത്തുള്ളികൾ ഊർന്നിറങ്ങുമ്പോൾ ആ ചുണ്ടുകൾ മന്ത്രിച്ചു: റാം റാം... രക്തത്തിൽ കുതിർന്ന ഗാന്ധിജിയുടെ വാച്ചിൽ സഹായിയായ മനു അപ്പോൾ നോക്കി-സമയം 5 മണി കഴിഞ്ഞ് 17 മിനിറ്റ്. തന്റെ നേരെ വെടിയുതിർത്ത സഹോദരനെ നോക്കി മന്ദഹസിച്ചുകൊണ്ട് ആ മഹാനുഭാവന്റെ ശ്വാസം നിലച്ചു. സമയം ആറുമണി. ഡൽഹി റേഡിയോനിലയം ചരമവാർത്ത പ്രക്ഷേപണം ചെയ്തു:

'ഇന്ന് വൈകിട്ട് 5 മണി 20 മിനിറ്റ്, മഹാത്മാഗാന്ധി, നമ്മുടെ രാഷ്ട്രപിതാവ്, ഡൽഹിയിലെ ബിർളാമന്ദിരത്തിൽ വധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു'.

മഹാത്മാഗാന്ധി : ഒരു സാമൂഹിക – രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തകൻ

വൈക്കം, ഗുരുവായൂർ സത്യഗ്രഹങ്ങളെക്കുറിച്ചു നമ്മൾ ചെറിയ ക്ലാസിൽ പഠിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്തുകൊണ്ട് ഗാന്ധിജി ഇത്തരം സമരങ്ങളിൽ ഇടപെട്ടു? ഇന്ത്യൻസ്വാതന്ത്ര്യ സമരത്തിലൂടെ വിദേശാധിപത്യത്തിൽനിന്നുള്ള ഇന്ത്യയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം മാത്രമല്ല ഗാന്ധിജി ലക്ഷ്യമിട്ടത്- മനുഷ്യന്റെ സാമൂഹികവും രാഷ്ട്രീയവും സാമ്പത്തികവും ധാർമികവുമായ ഉയർച്ചയുംകൂടിയായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിർമാണാത്മക പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഉദാഹരണങ്ങളാണ് വൈക്കം – ഗുരുവായൂർ സത്യഗ്രഹങ്ങളും ഹരിജൻ സേവകസംഘവും കസ്തൂർബാഗാന്ധി മെമ്മോറിയൽ ട്രസ്റ്റും.

നിർമാണാത്മക പ്രവർത്തനങ്ങൾ

നിസ്സഹകരണസമരം പിൻവലിച്ചയുടൻതന്നെ ഗാന്ധിജി നിർമാണാത്മക പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു രൂപം നൽകി. ഇത് രാജ്യത്തിന്റെ സമഗ്രവികസനത്തെയാണ് ലക്ഷ്യമിട്ടത്. ബ്രിട്ടിഷ് ഭരണത്തിൽ താളംതെറ്റിയ ഇന്ത്യൻ കാർഷിക-സാമ്പത്തികമേഖലകളെ പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കാൻ ഗാന്ധിജിയുടെ നിർമാണാത്മകപ്രവർത്തനങ്ങൾ പ്രാധാന്യം നൽകി. ഇതിനെക്കുറിച്ച് വിശദമായി നമുക്ക് മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ സാമൂഹികദർശനങ്ങൾ എന്ന അധ്യായത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാം.

വൈക്കം സത്യഗ്രഹം

തിരുവിതാംകൂറിലെ ഒരു ഗ്രാമമാണ് വൈക്കം. ഇപ്പോൾ കേരളത്തിലെ കോട്ടയം ജില്ലയിലാണ്. ഈ ഗ്രാമത്തിൽ നാലുവശവും റോഡിനാൽ ചുറ്റപ്പെട്ട ഒരു പ്രശസ്ത ക്ഷേത്രമുണ്ട്. നൂറ്റാണ്ടുകളായി അവർണർക്ക് ഈ ക്ഷേത്രത്തിന്റെ റോഡിലൂടെ നടക്കാൻപോലും അവകാശമില്ലായിരുന്നു. 1924 ൽ ടി.കെ. മാധവൻ, കൃഷ്ണസ്വാമി, കെ.കേളപ്പൻ തുടങ്ങിയവർ ചേർന്ന് ഒരു അയിത്തവിരുദ്ധ സമിതി രൂപീകരിച്ചു. അയിത്തത്തിനെതിരെ അവർ സത്യഗ്രഹസമരം ആരംഭിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. കോൺഗ്രസിന്റെ അയിത്തവിരുദ്ധ കമ്മിറ്റി ശിവക്ഷേത്രത്തിലേക്കുള്ള എല്ലാ റോഡും അവർണർക്ക് തുറന്നുകൊടുക്കാനായി എല്ലാ ജാതിക്കാരെയും ഉൾപ്പെടുത്തി ജാഥ നടത്താൻ തീരുമാനിച്ചു. അവർ തിരുവിതാംകൂർ രാജാവിന് നിവേദനം അയച്ചു. അയിത്തമെന്ന അനാചാരത്തിനെതിരെ നടപടിയെടുക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടു.

1924 മാർച്ച് 30 ന് മൂന്നോ നാലോ സന്നദ്ധപ്രവർത്തകരെ വീതം ഈ പ്രദേശത്തുകൂടെ അയക്കാൻ കമ്മിറ്റി തീരുമാനിച്ചു. ആദ്യസംഘത്തെ പോലീസ് അറസ്റ്റ് ചെയ്തു. അടുത്ത സംഘത്തിനും ഇതേ അനുഭവമായിരുന്നു. ഇത്തരം മഹത്തായ കാര്യത്തിനു വേണ്ടി അറസ്റ്റ് വരിച്ച സന്നദ്ധപ്രവർത്തകരെ അഭിനന്ദിച്ചുകൊണ്ട് ഗാന്ധിജി സന്ദേശമയച്ചു. കേരളത്തിലെ നാനാഭാഗത്തും സത്യഗ്രഹത്തിന്റെ ആശയങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനായി സമ്മേളനങ്ങൾ വിളിച്ചുകൂട്ടി. ഹിന്ദു, മുസ്ലിം, ക്രിസ്ത്യൻ വിശ്വാസികളെല്ലാം ഈ ആശയത്തോട് അനുഭാവം പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അവയിൽ പങ്കെടുത്തു.

മഹാത്മാഗാന്ധി അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രൈവറ്റ് സെക്രട്ടറിയായ മഹാദേവ് ദേശായി, മകൻ രാംദാസ് ഗാന്ധി, സി. രാജഗോപാലാചാരി മറ്റു സഹപ്രവർത്തകർ എന്നിവർക്കൊപ്പം വൈക്കം സന്ദർശിച്ചു. വൈക്കം സത്യഗ്രഹത്തോട് യാഥാസ്ഥിതിക ഹിന്ദുക്കൾക്കുണ്ടായിരുന്ന സമീപനം മാറ്റിയെടുക്കാൻ അവർ ശ്രമിച്ചു. 1925 മാർച്ചിൽ മഹാത്മാഗാന്ധി മഹാ

റാണിയെയും ശ്രീനാരായണഗുരുവിനെയും ദിവാനെയും പ്രമുഖരായ നേതാക്കളെയും സന്ദർശിച്ച് സത്യഗ്രഹത്തിന്റെ വിശദാംശങ്ങളെക്കുറിച്ച് സംസാരിച്ചു.

അവസാനം, 1925 നവംബർ 23ന് ചില വ്യവസ്ഥകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സമരം പിൻവലിച്ചു. വ്യവസ്ഥപ്രകാരം രണ്ടു വഴികളൊഴികെയുള്ള ക്ഷേത്രത്തിന്റെ ചുറ്റുമുള്ള മറ്റു വഴികൾ പൊതുജനങ്ങൾക്കായി തുറന്നു കൊടുത്തു. കേരളഗാന്ധി എന്നറിയപ്പെടുന്ന കെ. കേളപ്പൻ ഈ കരാറിൽ സംതൃപ്തി രേഖപ്പെടുത്തി.

1936ൽ ശ്രീ ചിത്തിരതിരുനാൾ ബാലരാമവർമ്മ പുറപ്പെടുവിച്ച ക്ഷേത്രപ്രവേശനവിളംബരത്തിന് അടിസ്ഥാനമായത് വൈക്കം സത്യഗ്രഹമാണ്. അയിത്തം എന്ന സാമൂഹികതിന്മയ്ക്കെതിരെ നടന്ന സമരത്തിന്റെ തുടക്കമാണു വൈക്കം സത്യഗ്രഹം. സവർണഹിന്ദുവായ മന്നത്ത് പദ്മനാഭൻ നടത്തിയ 'സവർണജാഥ' സത്യഗ്രഹത്തിന്റെ വലിയൊരു സവിശേഷതയായിരുന്നു. മാത്രമല്ല, കൂടുതൽ സവർണഹിന്ദുക്കളും ഈ ജാഥയെ പിന്തുണച്ചു.

ഗുരുവായൂർ സത്യഗ്രഹം

അയിത്തത്തിനെതിരേ നടന്ന വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട സമരമാണ് ഗുരുവായൂർ സത്യഗ്രഹം. എല്ലാ വിഭാഗം ഹിന്ദുക്കൾക്കും ക്ഷേത്രം തുറന്നുകൊടുക്കാൻ വേണ്ടി കേരള പ്രദേശ് കോൺഗ്രസ് കമ്മിറ്റിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ 1931 നവംബർ ഒന്നിന് ഗുരുവായൂർ സത്യഗ്രഹം ആരംഭിച്ചു. കെ. കേളപ്പന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ നടന്ന സത്യഗ്രഹത്തിൽ എ.കെ. ഗോപാലനായിരുന്നു വളണ്ടിയർ ക്യാപ്റ്റൻ. ഗുരുവായൂർ സത്യഗ്രഹം രാജ്യമെമ്പാടുമുള്ളവരുടെ ശ്രദ്ധ പിടിച്ചുപറ്റുകയും രാജ്യത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിലുള്ള രാഷ്ട്രീയനേതാക്കൾ ഗുരുവായൂരിൽ എത്തിച്ചേരുകയും ചെയ്തു.

ക്ഷേത്ര ട്രസ്റ്റിയായിരുന്ന സാമൂതിരി സത്യഗ്രഹികളുടെ ആവശ്യം തള്ളിക്കളഞ്ഞു. സമരത്തിന്റെ ക്യാപ്റ്റനായിരുന്ന ടി. സുബ്രഹ്മണ്യൻ തിരുമുമ്പിനെ അറസ്റ്റ് ചെയ്തു. ബ്രാഹ്മണരുടെ മാത്രം കുത്തകാവകാശമായിരുന്ന ശ്രീകോവിലിന്റെ മുമ്പിലെ മണിയടിച്ചതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് പി. കൃഷ്ണപിള്ളയെ ക്രൂരമായി കൈയേറ്റം ചെയ്തത് മറ്റൊരു പ്രധാന സംഭവമാണ്. എ.കെ. ഗോപാലനെ കൈയേറ്റം ചെയ്തതും ജനങ്ങളെ രോഷാകുലരാക്കി. അവർ ബാരിക്കേഡുകൾ തകർത്ത് ക്ഷേത്രത്തിൽ പ്രവേശിക്കാൻ ശ്രമം നടത്തി. ഒരു മാസത്തേക്ക് പൂജാദികർമങ്ങൾ നിർത്തി ക്ഷേത്രം അടച്ചിട്ടു.

1932 സെപ്തംബർ 21 മുതൽ കെ. കേളപ്പൻ ഗുരുവായൂർ ക്ഷേത്രത്തിനുമുമ്പിൽ അനിശ്ചിതകാലനിരാഹാരം ആരംഭിച്ചു. ഗാന്ധിജിയുടെ അഭിപ്രായം മാനിച്ച് 1932 ഒക്ടോബർ രണ്ടിന്, അദ്ദേഹം നിരാഹാരസമരം അവസാനിപ്പിച്ചു. ഈ വിഷയവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് പൊന്നാനി താലൂക്കിലെ ഹിന്ദുക്കളുടെ ഇടയിൽ ഒരു അഭിപ്രായസർവേ നടത്തി. എഴുപതു ശതമാനം പേർ, പ്രത്യേകിച്ച് ഭൂരിപക്ഷം സ്ത്രീകളും ഗുരുവായൂർ ക്ഷേത്രത്തിൽ ഹരിജനങ്ങൾക്കു പ്രവേശനം വേണമെന്ന ആവശ്യത്തെ അനുകൂലിച്ചു.

അയിത്തം ഇല്ലാതാക്കുക എന്ന ആശയത്തിന് അനുകൂലമായ സാഹചര്യം സൃഷ്ടിക്കുന്നതിൽ ഗുരുവായൂർ സത്യഗ്രഹം സഹായകമായി. ജനങ്ങൾക്ക് സത്യഗ്രഹസമരത്തെക്കുറിച്ച് നല്ലൊരു അവബോധമുണ്ടാവുകയും സ്ത്രീകളുടെ ഇടയിൽ ജാതി സമ്പ്രദായത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സമീപനത്തിൽ മാറ്റംവരുകയും ചെയ്തു.

നമുക്ക് ചെയ്യാം

വൈക്കം, ഗുരുവായൂർ സത്യഗ്രഹങ്ങളിൽ മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ ആശയങ്ങൾ എത്രമാത്രം സ്വാധീനം ചെലുത്തിയെന്നു കണ്ടെത്തി കുറിപ്പ് തയാറാക്കുക.

ഹരിജൻ സേവക് സംഘ് (1932)

1932ൽ ഗാന്ധിജി യർവാദാജയിലിൽ നിരാഹാരം കിടന്ന സമയത്തുണ്ടാക്കിയ സംഘടനയാണിത്. കമ്മ്യൂണൽ അവാർഡിനെതിരെയായിരുന്നു രൂപീകരിക്കപ്പെട്ടത്. ഡൽഹിയായിരുന്നു ഇതിന്റെ ആസ്ഥാനം. ഗാന്ധിജി സ്വന്തമായൊരു ഭരണഘടന എഴുതി തയാറാക്കി 1860 ലെ സൊസൈറ്റി റജിസ്ട്രേഷൻ ആക്ട് പ്രകാരം രജിസ്റ്റർ ചെയ്തു. ഹരിജനങ്ങളുടെ വിദ്യാഭ്യാസവികസനത്തിനും സാമൂഹികപുരോഗതിക്കും പ്രവർത്തിക്കുന്നതോടൊപ്പം സത്യത്തിലും അഹിംസയിലും അടിയുറച്ച് അയിത്തം ഇല്ലാതാക്കുക എന്നതും ഹരിജൻ സേവക് സംഘിന്റെ പ്രധാന ലക്ഷ്യമായിരുന്നു.

കസ്തൂർബാഗാന്ധി നാഷണൽ മെമ്മോറിയൽ ട്രസ്റ്റ്

ഗ്രാമീണ ഇന്ത്യയിലെ സ്ത്രീകളുടെ പ്രശ്നങ്ങളും പ്രയാസങ്ങളും പരിഹരിക്കുന്നതിന് 1945 ൽ ഗാന്ധിജി മുൻകൈയെടുത്തു രൂപീകരിച്ച ട്രസ്റ്റാണിത്. സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് ഇതിന്റെ രൂപീകരണം. ജീവിതത്തിന്റെ നാനാതുറകളിൽപ്പെട്ടവരും, പ്രത്യേകിച്ച് സാധാരണക്കാരും ഇതിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിന് വേണ്ട സംഭാവനകൾ നൽകി. ഈ ട്രസ്റ്റിന് രാജ്യത്തെമ്പാടും 22 സംസ്ഥാന ശാഖകളുണ്ട്. ഇൻഡോറിലെ കസ്തൂർബാഗ്രാം ആണ് ഇതിന്റെ ആസ്ഥാനം.

സരോജിനി നായിഡു തന്റെ ജീവിതം ഈ ട്രസ്റ്റിനായി ഉഴിഞ്ഞുവച്ചു. തുടക്കത്തിൽ നല്ല പ്രവർത്തനം കാഴ്ചവച്ച ഈ ട്രസ്റ്റ് ഗ്രാമീണസ്ത്രീകളുടെ ഇടയിൽ 50 വർഷത്തോളം നിർമാണാത്മക പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടു. ആരോഗ്യസംരക്ഷണം, വിദ്യാഭ്യാസം, സാക്ഷരത, തൊഴിൽപരിശീലനം, ദുരിതാശ്വാസം, തൊഴിലവസരങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കൽ തുടങ്ങിയവയും നടത്തി. ഗാന്ധിജി, വല്ലഭഭായ് പട്ടേൽ, താക്കർ ബാപ്പു, ദാദാ സാഹേബ് മാവ്ലങ്കർ, പ്രേംലീല, തകരാസി, ലക്ഷ്മി എൻ. മേനോൻ, മണിബെൻ പട്ടേൽ, ഡോ. സുശീലാ നയ്യാർ തുടങ്ങിയവർ ഇതിന്റെ നേതൃസ്ഥാനത്തു പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു.

ഇന്ത്യൻ രാഷ്ട്രീയത്തിൽ ഗാന്ധിജിയുടെ സംഭാവന

ഇന്ത്യൻ രാഷ്ട്രീയചിത്രത്തിൽ 1919 മുതൽ 1947 വരെ ഗാന്ധിയൻ കാലഘട്ടം എന്നാണ് പൊതുവെ അറിയപ്പെടുന്നത്. മഹാത്മാഗാന്ധിക്ക് ശക്തമായ മേധാവിത്വമുള്ള ഒരു യുഗമായിരുന്നു ഇത്.

ഇന്ത്യൻ രാഷ്ട്രീയത്തിൽ എന്തെല്ലാം പ്രധാന മാറ്റങ്ങളാണ് ഗാന്ധിജി കൊണ്ടുവന്നത്?

ഇന്ത്യൻ രാഷ്ട്രീയത്തെ ആത്മീയവൽക്കരിക്കൽ

സമാനതകളില്ലാത്ത ഒരു രാഷ്ട്രീയക്കാരനാണ് ഗാന്ധിജി. രാഷ്ട്രീയലക്ഷ്യത്തിന് വേണ്ടി അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ച വഴി ധാർമികതയിലൂന്നിയതായിരുന്നു. 'സന്ന്യാസിയായ' രാഷ്ട്രീയക്കാരനെന്ന് അദ്ദേഹത്തെ വിശേഷിപ്പിക്കാം. ഗാന്ധിജിയുടെ രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തന

ങ്ങളായ നിസ്സഹകരണസമരം, സിവിൽ നിയമലംഘനം, വ്യക്തിസത്യഗ്രഹം, ക്വിറ്റ് ഇന്ത്യാ പ്രക്ഷോഭം തുടങ്ങിയവകൊണ്ട് ഇന്ത്യൻ ജനതയുടെ ആവശ്യങ്ങൾ ബ്രിട്ടിഷുകാരെ ബോധ്യപ്പെടുത്താൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞു. ഇന്ത്യൻ നാഷണൽ കോൺഗ്രസ് ഒരു വലിയ ജനകീയപ്രസ്ഥാനമായത് ഗാന്ധിജിയുടെ പ്രവർത്തനഫലമായിട്ടാണ്.

അഹിംസാധിഷ്ഠിത സത്യഗ്രഹം

ഇന്ത്യൻ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനായി പോരാടുമ്പോൾ ഗാന്ധിജി ഒരു പ്രവാചകനായും സാമൂഹികപരിഷ്കർത്താവായും മതനവീകരണത്തിന്റെ വക്താവായും ദേശീയതയുടെ ആൾരൂപമായും അറിയപ്പെട്ടു. സത്യഗ്രഹത്തിലൂടെ അഹിംസ ഒരു രാഷ്ട്രീയായുധ മായുപയോഗിച്ച ഗാന്ധിജി മാനവികതയ്ക്ക് പൊതുവിൽ നൽകിയ സന്ദേശമായി അഹിംസയെ മാറ്റുകയും ചെയ്തു. ആത്മശക്തി ഉപയോഗിച്ച് (മൃഗീയ)അധികാര ശക്തിയെ അദ്ദേഹം തോൽപ്പിച്ചു. സത്യഗ്രഹസമരത്തിലൂടെ അഹിംസ എന്ന ആയുധം പ്രയോഗിച്ച് ജാതിവ്യവസ്ഥയ്ക്കും അയിത്തത്തിനും ചൂഷണത്തിനുമെതിരെ പോരാടാൻ ജനങ്ങളെ സജ്ജരാക്കാൻ ഗാന്ധിജിക്ക് കഴിഞ്ഞുവെന്നത് ഇന്ത്യൻരാഷ്ട്രീയത്തിലെ മഹത്തായ ഒരു സംഭാവനയാണ്.

സംഗ്രഹം

- ചമ്പാരൻ, ഖേദ, അഹ്മദാബാദ് സത്യഗ്രഹങ്ങൾ, പ്രാദേശിക പ്രശ്നപരിഹാരങ്ങൾ എന്നിവയിലൂടെ ഗാന്ധിജി ഇന്ത്യൻ രാഷ്ട്രീയത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു.
- റൗലറ്റ് ആക്ടിനെതിരെ ഗാന്ധിജി ആഹ്വാനം ചെയ്ത രാജ്യവ്യാപക ഹർത്താൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇന്ത്യൻ രാഷ്ട്രീയരംഗത്തേക്കുള്ള കടന്നുവരവിന് തുടക്കം കുറിച്ചു.
- ദേശീയപ്രസ്ഥാനത്തിൽ ഖിലാഫത്ത്പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെയും നിസ്സഹകരണപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെയും ഒന്നിപ്പിക്കലിലൂടെ ഹിന്ദുമുസ്‌ലിം ഐക്യത്തിനും അവരെ രാഷ്ട്രീയധാരയിലെത്തിക്കാനും സാധിച്ചു.
- നിസ്സഹകരണസമരത്തോടെ ഗാന്ധിജി ഇന്ത്യൻ രാഷ്ട്രീയത്തിൽ എതിരില്ലാത്ത ജനനായകനായി.
- നിയമലംഘനസമരം അദ്ദേഹത്തെ ഒരു രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തകൻ എന്ന നിലയിലേക്കുയർത്തി.
- ന്യൂനപക്ഷങ്ങൾക്കു മറ്റൊരു സമ്മതിദാനാവകാശം എന്നതിനെ ഗാന്ധിജി ശക്തമായി എതിർത്തു.
- യുദ്ധവിരുദ്ധസത്യഗ്രഹത്തിലൂടെ ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ യുദ്ധനയങ്ങളെ ഗാന്ധിജി ശക്തമായെതിർത്തു.
- നിസ്സഹകരണസമരവും നിയമലംഘനസമരവും പോലെയായിരുന്നില്ല ക്വിറ്റ് ഇന്ത്യാ സമരം. നേതാക്കളുടെ അഭാവം അക്രമത്തിലേക്കു നയിച്ചു.
- ക്വിറ്റ് ഇന്ത്യാ സമരത്തിൽ ഗാന്ധിജി നൽകിയ 'പ്രവർത്തിക്കുക അല്ലെങ്കിൽ മരിക്കുക' എന്ന മുദ്രാവാക്യം ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ വലിയ ചലനമുണ്ടാക്കി.
- സാമുദായികകലാപമില്ലാതാക്കാൻ ഗാന്ധിജി കളങ്കമറ്റ പ്രവർത്തനം നടത്തി.
- സ്വാതന്ത്ര്യപ്രസ്ഥാനത്തിലൂടെ ഗാന്ധിജി ഉദ്ദേശിച്ചത് ബ്രിട്ടീഷുകാരിൽനിന്നുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം മാത്രമല്ല, ഇന്ത്യയുടെ സാമൂഹിക, രാഷ്ട്രീയ, സാമ്പത്തിക, ധാർമിക ഉന്നമനമാണ്.
- സത്യത്തിലും അഹിംസയിലുമധിഷ്ഠിതമായ സത്യഗ്രഹം എന്ന ആശയം ഗാന്ധിജി ഇന്ത്യൻ സ്വാതന്ത്ര്യപ്രസ്ഥാനത്തിൽ മുന്നോട്ടുവച്ചത് എല്ലാ അനീതികളെയും ചെറുക്കുക എന്ന ഉദ്ദേശ്യം വച്ചായിരുന്നു. സത്യഗ്രഹം എന്ന പുതിയ ആയുധം ലോകത്തിനു ഗാന്ധിജി സംഭാവന ചെയ്തതാണ്.

എനിക്കു കഴിയും

- സാധാരണക്കാരുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കാനായി പ്രാദേശികതലത്തിൽ ഗാന്ധിജി ഇടപെട്ടതിന്റെ പ്രാധാന്യം വിവരിക്കുക.
- ദേശീയരാഷ്ട്രീയത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കുന്നതിൽ ഗാന്ധിജിയെ സ്വാധീനിച്ച ഘടകങ്ങൾ എന്തെല്ലാമാണ്?
- ഇന്ത്യയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യസമര പോരാട്ട കാലഘട്ടത്തിൽനിന്ന് മുസ്‌ലിം ഐക്യത്തിനുവേണ്ടി ഗാന്ധിജി ചെയ്ത പ്രവർത്തനങ്ങൾ വിലയിരുത്തുക.
- ഇന്ത്യൻ സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിലെ അനിഷേധ്യനേതാവായി മഹാത്മാഗാന്ധി ഉയരാനുണ്ടായ സാഹചര്യം വിവരിക്കുക.
- തന്ത്രശാലിയായ രാഷ്ട്രീയനേതാവ് എന്ന നിലയിൽ ഗാന്ധിജിയെ വിലയിരുത്തുക.
- വ്യക്തിഗതവും കൂട്ടായതുമായ സത്യഗ്രഹത്തിന്റെ കരുത്ത് ദേശീയപ്രശ്നപരിഹാരത്തിന് എങ്ങനെ സഹായിക്കുന്നു എന്നു താരതമ്യം ചെയ്യുക.
- വൈദേശിക ആധിപത്യത്തിൽനിന്ന് ഇന്ത്യയെ മോചിപ്പിക്കുന്നതിന് സത്യഗ്രഹത്തിലൂടെ അവലംബിച്ച തന്ത്രങ്ങൾ വിശകലനം ചെയ്യുക.
- വർഗീയകലാപങ്ങൾ തടയുന്നതിന് മഹാത്മഗാന്ധി നടത്തിയിട്ടുള്ള ഇടപെടലുകൾ വിലയിരുത്തുക.
- ഇന്ത്യൻ രാഷ്ട്രീയത്തിൽ മഹാത്മാഗാന്ധി നൽകിയ സംഭാവനകൾ വിശകലനം ചെയ്യുക.

വിലയിരുത്തൽ ചോദ്യങ്ങൾ

1. ആദ്യത്തെ സത്യഗ്രഹം മഹാത്മാഗാന്ധി ആവിഷ്കരിച്ചത് ചമ്പാരനിലെ തിൻകഠായി സമ്പ്രദായം ഇല്ലാതാക്കാനാണ്. ഈ സത്യഗ്രഹത്തെ വിലയിരുത്തുകയും അതിന്റെ പ്രാധാന്യം കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്യുക.
2. അഹ്മദബാദിലെ വ്യാവസായികത്തൊഴിലാളികളുടെ പ്രശ്നങ്ങളിൽ ഗാന്ധിജി ഇടപെട്ടു. ഇവിടെ അവംലബിച്ച തന്ത്രങ്ങളും പ്രശ്നപരിഹാരത്തിനായി സ്വീകരിച്ച ഉചിതമായ മാർഗങ്ങളും പരിശോധിക്കുക.
3. ബ്രിട്ടിഷ് ഭരണത്തിന്റെ ഭൂനികുതിസമ്പ്രദായമാണ് ഇന്ത്യയിലെ ദാരിദ്ര്യത്തിനും തൊഴിലില്ലായ്മയ്ക്കും കാരണമായത്- അവരുടെ നികുതിവ്യവസ്ഥയ്ക്കെതിരെ ഗാന്ധി തന്റെ ജന്മനാട്ടിൽ നടത്തിയ ഇടപെടലുകൾ വിശകലനം ചെയ്ത് അതിന്റെ പ്രാധാന്യം കണ്ടെത്തുക.
4. ദേശീയതലത്തിലേക്ക് മഹാത്മാഗാന്ധിയെ ഉയർത്തിയ രണ്ടു രാഷ്ട്രീയസംഭവങ്ങൾ പരിശോധിക്കുക.
5. നിസ്സഹകരണപ്രസ്ഥാനത്തിലൂടെ ഗാന്ധിജി ഇന്ത്യൻ രാഷ്ട്രീയത്തിലെ അനിഷേധ്യനേതാവായി ഉയർന്നു. ഈ പ്രസ്ഥാനം ഹിന്ദു-മുസ്ലിം ഐക്യത്തിനു പ്രവർത്തിച്ചു. മുകളിൽ പറഞ്ഞ പ്രസ്താവന വിശകലനം ചെയ്യുക - സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിലെ സമാനമായ സംഭവങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുക.
6. നിസ്സഹകരണപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പെട്ടെന്നുള്ള പിൻവലിക്കൽ ബഹുജനങ്ങളെയും കോൺഗ്രസ് നേതാക്കളെയും നിരാശരാക്കി. ഈ സംഭവം വിശകലനം ചെയ്ത് ഇത് റദ്ദാക്കാനുള്ള കാരണങ്ങൾ കണ്ടെത്തുക.
7. സിവിൽനിയമലംഘനപ്രസ്ഥാനം മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ രാഷ്ട്രീയതന്ത്രജ്ഞതയാണ് കാണിക്കുന്നത് -ഈ പ്രസ്താവനയോടു നിങ്ങൾ യോജിക്കുന്നുവോ? ഉചിതമായ ഉത്തരം നൽകുക.
8. ഇന്ത്യൻ സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിലെ അനുപമമായ ഒരു ശ്രമമായിരുന്നു യുദ്ധവിരുദ്ധസത്യഗ്രഹം രൂപപ്പെടുത്തൽ- ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം വിശകലനം ചെയ്യുക.
9. ക്വിറ്റ് ഇന്ത്യാപ്രസ്ഥാനം നിസ്സഹകരണപ്രസ്ഥാനത്തിൽനിന്നും സിവിൽ നിയമലംഘന പ്രസ്ഥാനത്തിൽ നിന്നും പൂർണമായും ഭിന്നമാണ്-പശ്ചാത്തല സംഭവങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഈ പ്രസ്താവന ശരിയാണെന്നു സ്ഥാപിക്കുക.
10. ഇന്ത്യൻ സ്വാതന്ത്ര്യസമരപശ്ചാത്തലത്തിൽ, വർഗീയസംഘർഷങ്ങളുടെ ഇരകൾ അനുഭവിച്ച ദുരിതങ്ങൾ ഇല്ലാതാക്കാൻ ഗാന്ധിജി നടത്തിയ ഇടപെടലുകൾ പരിശോധിക്കുക.